

HÊ-BƠ-RƠ, CHƯƠNG BẢY ¹

 ...buổi tối, và nghe Joyce hát. Các bạn có biết rằng bản thân điều đó đã là một phép lạ không? Cô bé ấy, làm sao cô ấy có thể nghĩ về tất cả điều đó? Và mỗi đêm cô ấy hát một bài mới. Làm sao cô ấy có thể nghĩ về tất cả điều đó, đó thật là một em bé thông minh khác thường. Xin Chúa ban phước cho đứa trẻ ấy.

² Bây giờ, ngày mai, lúc hai giờ ba mươi, tại nhà tang lễ ở Charlestown, Indiana. Người chị thân yêu, đã ra đi của chúng ta, Chị Colvin, chúng ta bày tỏ lòng kính trọng cuối cùng với chị, tại—tại nhà tang lễ và nơi yên nghỉ, vào chiều mai. Một người đã từng sống như anh chị em tối nay, và đã bước sang phía bên kia bức màn nơi anh chị em sẽ đến một ngày nào đó. Và tất cả ai muốn dự buổi lễ, ò, đều được chào đón. Chắc chắn sẽ giúp ích nhiều cho gia đình Colvin, biết rằng đền tạm ở đây, nơi mà tất cả họ đã đi nhà thờ từ rất lâu, và vân vân, sẽ...Chúng tôi rất muốn anh chị em đến. Và tôi nghĩ...Anh McKinney thân yêu của chúng ta, người đã giảng trong đám tang của em trai tôi, nhiều năm trước, sẽ cử hành phần chính của tang lễ, và tôi đã được mời đến và giúp anh ấy trong—trong các tang lễ đó.

³ Vậy thì, tôi vừa đến hơi muộn, tối nay. Tôi có rất nhiều việc cùng một lúc, mà tôi không biết phải đi con đường nào. Có rất nhiều cuộc gọi, và những vụ va chạm xe cộ và tai nạn, và những người đang gọi, đang đến. Cho đến mức, tôi vừa rời Louisville, chỉ vài phút trước, để nhanh chóng quay lại đây, và để lại một số cuộc gọi thực sự khẩn cấp và phải được thực hiện, tôi nghĩ, tuy nhiên, tối nay. Và vậy thì hãy cầu nguyện cho chúng tôi khi chúng tôi đi tiếp.

⁴ Và sáng nay tôi—tôi không hề đọc được phân đoạn của—của mình, đến chương thứ 7 của Sách của—của—của Hê-bơ-rơ. Và trong khi chúng ta đang lật ra nó, tối nay, tôi muốn thông báo về buổi nhóm của Anh Graham Snelling, ở trên trại ở đây, cuối Đại lộ Brigham. Nếu ý Chúa, tôi muốn trở lại vào tối thứ Tư. Và ở đó chúng ta sẽ ấn định một buổi tối mà chúng ta sẽ đi như một phái đoàn, vào cuối tuần này, để thăm viếng Anh Graham

tại buổi nhóm. Và anh ấy là một...nói, “Có rất nhiều người.” Và—và anh ấy sẽ cảm kích sự đến của chúng ta, vì sự giúp đỡ này. Anh Graham Snelling, bất cứ người nào trong anh chị em đang dự buổi nhóm, hoặc muốn tham dự, nó ở ngay đây cuối Đại lộ Brigham. Bất cứ ai cũng có thể nói cho các bạn biết nó ở đâu. Ngay cuối sân chơi, cái trại đang nằm ở đó. Anh ấy rất cảm kích sự hợp tác của anh em. Bởi vì, chúng ta với tư cách là đền tạm đã cam kết hợp tác với anh ấy, một trăm phần trăm, vì vậy chúng ta đang cố gắng giúp đỡ.

⁵ Bây giờ, thế thì chúng ta sẽ đến ngay chỗ đó, ý Chúa, đến chương thứ 11 của Hê-bơ-rơ, trong vài đêm nữa, nếu ý Chúa, và ở đó tôi nghĩ chúng ta cũng sẽ có một thời gian tuyệt vời.

⁶ Ồ, sáng nay Chúa đã ban phước cho chúng ta trong một cách kỳ diệu, Ngài đã thực sự tuôn đổ Thánh Linh của Ngài trên chúng ta! Và bây giờ, tối nay, chúng ta mong đợi Ngài sẽ làm điều đó một lần nữa; và rồi tối thứ Tư, và tiếp tục. Và—và những đêm mà tôi bỏ lỡ, Anh Neville sẽ ở đây để đảm nhận điều đó, nếu tôi vắng mặt.

⁷ Tôi không hề biết mình sẽ làm gì, anh em có thể ở đây vào giờ này, và giờ khác sẽ được gọi đến California. Đấy, chúng ta không biết chính xác Chúa sẽ sai chúng ta đi đâu. Đó là lý do tại sao tôi gặp khó khăn trong việc lên lịch hành trình và nói chúng tôi sẽ—chúng tôi sẽ làm *như vậy-như vậy*. Tôi có thể bắt đầu làm một việc nào đó, và Chúa sẽ sai tôi đến một nơi khác. Hiểu không? Vì vậy chúng ta không biết chính xác những gì Ngài sẽ làm. Nhưng, “Nếu Chúa muốn,” chúng ta nói điều đó. Và tôi nghĩ rằng chúng ta được ủy thác, hay được ra lệnh làm điều đó, trong Kinh Thánh, “Nếu Chúa muốn, chúng ta sẽ làm những việc *thế này thế nọ*.” Vì thế nếu chúng ta không thực hiện các cuộc hẹn mà chúng ta...hoặc hoàn thành các cuộc hẹn, chúng ta cảm thấy rằng có thể Chúa không muốn cho điều đó xảy ra.

⁸ Ngày nọ, chúng tôi bị giữ chân lại, Anh Roberson và Anh Wood và chính tôi. Và chúng tôi tự hỏi, “Tại sao?” Ngồi ở đó, nhìn vào bản đồ, đi xuống ngay, và chúng tôi lái xe trở lại năm mươi dặm thẳng về phía bắc lần nữa trên một con đường. Và tôi đã đi lại trên đường cao tốc từ khi tôi khoảng mười bốn tuổi. Và tôi

tự hỏi làm thế nào tôi đã từng làm điều đó. Chúng tôi đã đứng đó, cả ba chúng tôi. Tất cả chúng tôi đều đã đi trên đường cao tốc. Nhìn ngay vào bản đồ, đi tiếp 130 dặm, đi qua Illinois, và rẽ một chút, không để ý rằng mặt trời đang ở phía sau thay vì phía trước chúng tôi. Chúng tôi đã đi về phía bắc thay vì phía nam. Và điều đầu tiên anh em biết, đã băng qua đường, tôi nói, “Đây không phải là con đường đúng.” Nhìn xuống đó, và nhận ra, chúng tôi đã cách xa con đường ấy năm mươi dặm. Quay trở lại ngay lập tức...?...

⁹ Sau đó khi chúng tôi quay lại, chúng tôi—chúng tôi đang nói chuyện. Tôi nói, “Anh em biết tại sao không? Chúng ta...Chúa có thể đã để chúng ta đi đường vòng cách này, để tránh gặp phải một tai nạn khủng khiếp ở đâu đó dưới đây, mà có thể đã làm điều gì đó khác. Chúng ta biết rằng mọi sự hiệp lại làm ích cho những người yêu mến Chúa. Đó là tất cả những gì chúng ta phải ghi nhớ.”

¹⁰ Bây giờ, tối nay, chúng ta đang bắt đầu với một bài học dạy dỗ nhỏ. Và nếu tôi...Tôi không nghĩ rằng chúng ta sẽ tiếp tục, có lẽ tối nay chúng ta sẽ, để...Đây là chương tuyệt vời của sự dạy dỗ về các phần mười, cho hội thánh. Và đó là một chủ đề tuyệt vời, mà chúng ta có thể tiếp tục nghiên cứu trong nhiều tuần, về một vấn đề đó, cách mà Áp-ra-ham đã dâng một phần mười cho Mên-chi-xê-đéc, và nó có cần thiết hay không.

¹¹ Cái quạt này có làm trở ngại ai ở phía sau đó không? Các bạn có muốn tắt nó đi không? Nếu điều đó làm trở ngại người nào, thổi vào mặt họ, bất cứ cái quạt nào. Nếu có, các bạn chỉ cần giơ tay lên. Và, hoặc chỉ cần cử một trong những người chỉ chỗ ngồi, cử ai đó đến gặp anh ấy ở đây, anh ấy sẽ tách nó ra cho các bạn. Và tôi hầu như để nó tránh khỏi chính tôi; tôi nóng và tôi đang đổ mồ hôi, thế thì, điều đầu tiên các bạn biết đấy, tôi—tôi bị khàn tiếng. Vì vậy, đó là tùy các bạn, vì vậy nó sẽ không làm phiền tôi bất cứ cách nào. Chúng tôi muốn các bạn cảm thấy thoải mái bây giờ.

Chúng tôi sẽ không cố gắng làm mất quá nhiều thời gian của các bạn, nhưng chỉ đi thẳng vào Lời. Và trước khi chúng ta làm điều đó, chúng ta hãy nói chuyện với Tác Giả trong giây lát.

12 Giờ này, lạ Cha trên Trời, chúng con không biết điều gì trong kho. Nhưng điều duy nhất chúng con biết, và tin chắc, rằng những điều tốt đẹp đang nằm trước mắt chúng con. Vì có lời chép rằng, “Mắt chưa hề thấy, tai chưa hề nghe, và lòng loài người chưa nghĩ đến, nhưng Đức Chúa Trời để dành trong kho cho họ, là những người yêu mến Ngài.”

13 Và chúng con cầu nguyện rằng tối nay Ngài sẽ mở các cửa sổ Thiên đàng, trong kho của Ngài, và ban cho chúng con Lời Ngài, mà sẽ là điều gì đó phù hợp, điều gì đó để gia tăng đức tin của chúng con như những Cơ-đốc nhân, và làm cho chúng con vững chắc hơn—nhiều hơn về Phúc âm, so với những gì chúng con đã có khi chúng con bước vào. Xin nhậm lời, Cha ôi. Nguyện xin Đức Thánh Linh lấy Lời Đức Chúa Trời và ban Nó cho mỗi tấm lòng chúng con như chúng con có cần. Chúng con cầu nguyện, nhân Danh Chúa Jêsus, Con yêu dấu của Ngài. A-men.

14 Bây giờ, sáng nay, rời khỏi câu cuối cùng của chương thứ 6, để chúng ta có thể đi ngay vào chương thứ 7.

Trong nơi mà Đức Chúa Jêsus đã vào, như Đấng đi trước cho chúng ta, vì đã trở nên thầy tế lễ thượng phẩm đời đời, theo ban Mên-chi-xê-đéc.

15 Bây giờ chúng ta sẽ đọc ba câu đầu tiên, hay là hai câu đầu, hoặc ba câu đầu, thì đúng hơn, của chương thứ 7, để chúng ta có thể bắt đầu ngay.

Vì Mên-chi-xê-đéc này, là vua của Sa-lem, thầy tế lễ của Đức Chúa Trời rất cao, đã đi gặp Áp-ra-ham, và chúc phước cho, trong khi người thắng trận các vua trở về;

Áp-ra-ham đã lấy một phần mười về mọi của cải mình mà dâng cho vua (đó là phần mười của anh em); tên vua ấy trước hết có nghĩa là Vua của sự công bình,...sau đó cũng là Vua của Sa-lem nữa, nghĩa là, Vua hòa bình;

Người không cha, không mẹ, không gia phả,...không có ngày đầu...không có ngày đầu mới sanh, cũng không có ngày rớt qua đời; nhưng được trở nên giống như Con Đức Chúa Trời; làm thầy tế lễ đời đời vô cùng.

16 Thật là một tuyên bố tuyệt vời! Bây giờ chúng ta sẽ phải quay trở lại trong Cựu Ước, để đào sâu những phần cốt lõi tuyệt vời này. Và, ồ, tôi yêu chúng biết bao!

17 Anh em biết đấy, ở Arizona, chúng tôi đã từng thăm dò. Và chúng tôi sẽ đi vào một mảnh đất trông thích hợp, Ông Mc Anally và chính tôi. Và chúng tôi sẽ thấy một nơi mà ở đó trông giống như, trong những con mương nhỏ, nơi có một cái cống nhỏ, cái mà họ gọi là “đất bồi.” Và tôi...Anh ấy sẽ đưa tôi xuống và bắt tôi xoa cát và “phều,” thổi nó. Rồi chà xát và “phều,” thổi nó. Và tôi tự hỏi tại sao anh ấy lại làm thế. Hóa ra, anh em thấy, khi anh em thổi cát, nó sẽ nhẹ. Và tất cả, kể cả chì, đều nhẹ hơn vàng. Vàng nặng hơn chì. Vì vậy khi anh em thổi, tất cả phần còn lại của kim loại và cát và bụi bẩn sẽ bị thổi bay, nhưng vàng sẽ vẫn còn lại trên mặt đất. Do đó, nếu anh em có một ít quặng vàng từ trên này, điều đó cho thấy có một vệt vàng ở đâu đó trên đó. Mưa đã rửa sạch những mảnh nhỏ này ra. Vậy nên chúng tôi cầm theo những cái cuốc và vôn vôn, và đào, hầu hết, ngọn đồi để cố gắng tìm ra vàng này. Khoan đất, đào chúng ra. Cho nổ nó, bằng thuốc nổ. Tiếp tục thổi trực, đào xuống cho đến khi chúng tôi tìm thấy, tìm thấy mạch chính. Vậy thì, đó là những gì chúng tôi gọi là “sự thăm dò.”

18 Và tối nay chúng tôi đang cố gắng lấy Lời Đức Chúa Trời và sử dụng Nó bởi quyền năng của Đức Thánh Linh, để thổi bay mọi sự lãnh đạm và mọi nghi ngờ ra khỏi chúng ta, tất cả những điều nhẹ phù phiếm đó mà không có chút nền tảng nào, không có chút trọng lượng nào trong đời sống chúng ta, chúng tôi muốn thổi bay tất cả để chúng ta có thể tìm thấy Mạch vinh hiển này. Mạch Đó là Đấng Christ.

19 Và bây giờ xin Đức Chúa Trời giúp chúng ta khi chúng ta đọc và học Lời Ngài. Trong ba chương trước, vừa rồi, hầu như, chúng ta đã nói về việc nghe, chỉ thỉnh thoảng, về Mên-chi-xê-đéc.

20 Bây giờ, tôi nghĩ Phao-lô đưa ra sự thông giải đúng đắn.

Vì Mên-chi-xê-đéc này, vua của Sa-lem,...

“Vua của Sa-lem.” Và bất kỳ học giả Kinh Thánh nào cũng biết rằng Sa-lem trước đây là...Giê-ru-sa-lem trước đây được gọi là “Sa-lem.” Và Ngài là Vua của Giê-ru-sa-lem. Hãy xem Ngài.

...thầy tế lễ của Đức Chúa Trời rất cao,(đó là đấng cầu thay), đã đi gặp Áp-ra-ham...

Tôi muốn lấy gia phả của Ngài, Người vĩ đại này, để anh em sẽ biết Ngài là Ai, trước tiên, và rồi anh em...chúng ta sẽ tiếp tục câu chuyện.

...khi người thắng trận các vua trở về, và chúc phước cho người;

Với người mà...Áp-ra-ham đã lấy một phần mười... trước tiên...theo sự thông giải trước hết là Vua sự công bình...

Bây giờ hãy xem, “Sự công bình.” Bây giờ, chúng ta có sự tự cho mình là công bình, chúng ta có sự giả bộ công bình, chúng ta có sự công bình sai lệch, tất cả các loại. Nhưng có một sự công bình chân thật, và sự công bình đó đến từ Đức Chúa Trời. Và Người này là Vua của sự công bình. Ngài có thể là Ai?

²¹ Vậy thì, Ngài là Vua công bình, Vua của Giê-ru-sa-lem, Vua công bình, Vua bình an. Chúa Jê-sus được gọi là, “Hoàng Tử bình an.” Và hoàng tử là con trai của một vị vua. Vì vậy, Người này là Vua bình an, thế thì Ngài sẽ phải là Cha của Hoàng Tử bình an. Hiểu điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

²² Bây giờ chúng ta hãy xem, lấy phả hệ của Ngài xa hơn một chút, để thấy chúng ta đang đi đâu.

Không cha,...

Vậy thì, Chúa Jê-sus có một Cha. Anh em tin điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Chắc chắn Ngài có.

...không mẹ,...

Chúa Jê-sus có một người mẹ. Nhưng Người này không cha không mẹ.

...không gia phả,...

Ngài không hề có người nào là tổ tiên, mà Ngài là con cháu. Ngài đã luôn luôn như vậy. “Không có gia phả.”

...không có ngày đầu mới sanh,...

Ngài không hề có thời gian nào Ngài đã từng khởi đầu.

...cũng không có ngày cuối rốt qua đời;...

Đó không thể là gì khác ngoài Đức Chúa Trời. Chỉ có thể Đó là thể thôi.

²³ Bây giờ, bây giờ nếu anh em để ý khi chúng ta đọc câu tiếp theo. Hiểu không? “Trước hết, theo sự thông giải đó là, Vua công bình.” Đó không phải là nơi tôi muốn. Câu—câu thứ 3:

...cũng không có ngày cuối rốt qua đời; nhưng giống như Con Đức Chúa Trời;...

Vậy thì, Ngài không phải là Con của Đức Chúa Trời, vì, nếu Ngài là Con, thì Ngài đã có một sự khởi đầu. Và Người này không có sự khởi đầu. Nếu Ngài là Con, Ngài phải có cả cha và mẹ. “Và Người này không có cha cũng không có mẹ. Nhưng Ngài đã được dựng nên *giống như Con Đức Chúa Trời.*”

...làm thầy tế lễ đời đời vô cùng.

²⁴ Bây giờ, Tiến sĩ Scofield cố gắng nói, rằng, “Đó là một chức tế lễ, được gọi là, ‘Chức tế lễ Mên-chi-xê-đéc.’”

Nhưng tôi chỉ muốn nói với anh em về điều đó chỉ trong vài phút. Nếu đó là một chức tế lễ, thì nó phải có sự bắt đầu, và nó phải có sự kết thúc. Nhưng, “Người này không có bắt đầu cũng không có kết thúc nào.” Và ông không nói rằng ông đã gặp một chức tế lễ. Ông đã gặp một Người, và gọi Tên Người đó là “Mên-chi-xê-đéc.” Ngài là một Thân vị, không phải một giáo phái, không phải là một—một—một chức tế lễ hay một cương vị làm cha. Ngài hoàn toàn là một Người có Tên là Mên-chi-xê-đéc, là Vua của Giê-ru-sa-lem. Không phải là chức tế lễ, nhưng là Vua không có cha. Các chức tế lễ không có cha. “Và Người này không có cha, không có mẹ, không có ngày bắt đầu mới sanh hoặc ngày cuối rốt qua đời.” Vậy thì, Con của Đức Chúa Trời...

²⁵ Đây là Ai, đây là Đức Giê-hô-va. Đây là Chính Đức Chúa Trời Toàn Năng. Không thể là ai khác.

²⁶ Bây giờ để ý, “Ngài sống đời đời vô cùng.” Ngài có một lời chứng ở đây, rằng, “Ngài sống. Ngài không bao giờ chết.” Ngài không bao giờ đã...Ngài không bao giờ là gì khác ngoài sống động. “Ngài sống đời đời vô cùng.”

²⁷ Bây giờ, Chúa Jêsus đã trở nên, được ví sánh với Ngài. Bây giờ, lý do mà có sự khác biệt giữa Đức Chúa Trời và Chúa Jêsus:

Chúa Jêsus đã có một sự khởi đầu; Đức Chúa Trời không có khởi đầu. Mên-chi-xê-đéc không có sự khởi đầu, và Chúa Jêsus có một sự khởi đầu. Nhưng Chúa Jêsus đã trở nên, được ví sánh với Ngài. “Một thầy tế lễ, sống đời đời vô cùng.”

²⁸ Vậy thì, khi Mên-chi-xê-đéc ở trên thế gian, Ngài không là gì trên thế gian này ngoài—ngoài Giê-hô-va Đức Chúa Trời được biểu hiện bằng một tạo vật, Ngài ở đây như một thân thể thuộc linh. Áp-ra-ham đã gặp Ngài một lần, trong trại của ông. Và như chúng ta đã nói sáng nay, “Áp-ra-ham đã nhận ra Ngài. Và Ngài đã nói với Áp-ra-ham những gì Ngài sẽ làm, bởi vì Ngài sẽ không để người thừa kế thế gian bị mù trước những việc mà Ngài sẽ làm.”

²⁹ Tôi xin phép dừng lại ở đây một phút, để nói, Đức Chúa Trời vẫn có cùng quan điểm về Hội thánh của Ngài. Anh em không phải là con cái của sự tối tăm. Anh em là con của Sự sáng. Và... chúng ta là những người... “Phước cho những người nhu mì, vì sẽ hưởng được đất.” Và Đức Chúa Trời, Đấng đã hành động với—với Áp-ra-ham, người sẽ thừa kế trái đất... Và Ngài đã phán, “Ta sẽ không giấu những điều này với người sẽ thừa hưởng trái đất.” Huống chi Ngài sẽ tỏ lộ những sự bí mật của Ngài cho Hội thánh của Ngài mà sẽ thừa kế trái đất biết bao nhiêu nữa!

³⁰ Đa-ni-ên nói, “Trong ngày đó, họ chạy đi chạy lại, sự hiểu biết sẽ gia tăng.” Và ông nói, “Người khôn ngoan sẽ biết Đức Chúa Trời của họ, trong ngày đó, và sẽ mạnh mẽ mà làm trong ngày đó. Nhưng kẻ ác sẽ không biết Đức Chúa Trời.” Họ biết Ngài trong một hình thức và trong một nghi lễ, như bài học đầu tiên của chúng ta đã nói, nhưng họ không biết Ngài bởi đường lối của sự trọn lành.

³¹ Và Đức Chúa Trời chỉ có thể làm việc thông qua sự trọn lành, bởi vì Ngài là Đấng Trọn Lành. Chúc tụng Danh Ngài. Đó phải là một kênh hoàn hảo mà thông qua đó Đức Chúa Trời làm việc, bởi vì Ngài không thể làm gì khác ngoài hoạt động thông qua sự trọn lành. Ngài không thể làm vấy bẩn chính Ngài theo bất kỳ cách nào. Và rồi đó là lý do tại sao Chúa Jêsus đã đến để cất đi tội lỗi của chúng ta, để chúng ta có thể được trọn lành, để Đức Chúa Trời có thể làm việc qua Hội thánh của Ngài. Đó là chỗ bí mật.

Đó là chỗ thể gian bị mù. Đó là chỗ mà họ muốn nói, rằng, “Anh bị mất trí rồi.” Đó là chỗ họ muốn nói, “Anh không biết mình đang nói về điều gì.”

Bởi vì, “Những điều thuộc về Chúa là ngu dại đối với sự khôn ngoan của thể gian này. Nhưng những điều thuộc về thể gian là xác thật đối với người tin.” Vì vậy, anh em là một con người khác, anh em đang sống trong một lĩnh vực khác. Anh em không còn thuộc về thể gian này nữa. Anh em đã vượt qua từ đời sống này sang một Sự sống mới.

³² Do đó, Đức Chúa Trời bày tỏ, không phải cho thể gian, không cho nhà tâm lý học, không cho các mục sư có học thức, nhưng cho những người khiêm nhường trong lòng. Dân sự của Ngài là những người nhu mì, Ngài sẽ bày tỏ những sự bí mật về những điều vĩ đại của Đức Chúa Trời, cho họ. Anh em hiểu điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

³³ Bây giờ, vậy thì, Áp-ra-ham được thừa hưởng thế giới. Thông qua...Dòng dõi của Áp-ra-ham mà mọi dân tộc được ban phước. Vì vậy Đức Chúa Trời đã giảng xuống và nói chuyện với ông, trong hình dạng của một Người.

Vậy thì, Đức Chúa Trời đã luôn luôn ở trên trái đất. Ngài không bao giờ lìa khỏi trái đất. Nếu Ngài rời khỏi trái đất, tôi không biết điều gì sẽ xảy ra với nó. Nhưng Đức Chúa Trời luôn ở đây trong hình dạng nào đó. Ồ, ngợi khen Danh Ngài!

³⁴ Ngài đã ở với dân sự trong đồng vắng, ra khỏi xứ Ê-díp-tô, trong hình dạng của một Ánh Sáng. Ngài nói chuyện với Áp-ra-ham trong hình dạng của một Người. Ngài nói chuyện với Môi-se trong hình dạng của một Người. Ngài phán với Hội thánh trong hình dạng của một Người, Con Ngài, Chúa Cứu Thế Jêsus.

Và Ngài đang phán qua Hội thánh của Ngài ngày nay, qua Hội thánh được xúc dầu của Đức Chúa Trời hằng sống, qua các bình bằng đất sét. “Các người là những nhánh. Ta là Gốc nho.” Đức Chúa Trời vẫn đang nói, và thế giới nhìn thấy Chúa Jêsus khi anh em trình bày về Ngài. Đó là cách thể gian thấy...“Anh em là những thư tín được viết ra, cho mọi người đọc.” Đời sống của anh em nói lên anh em là gì.

³⁵ Bây giờ, Áp-ra-ham này trên đường, trở về. Chúng ta sẽ quay lại và đọc về ông chỉ trong giấy lát, trong Sách Sáng thế. Trong chương 14 của Sáng thế ký, tôi tin là vậy. Ồ, câu chuyện ở đây mới đẹp làm sao! Vậy thì, tất cả chúng ta đều biết về Áp-ra-ham, thế nào mà Đức Chúa Trời gọi ông ra khỏi xứ Canh-đê và thành U-rơ, và bảo ông phải phân rẽ chính mình ra khỏi các người nhà của mình.

Đức Chúa Trời kêu gọi đàn ông hay đàn bà, Ngài kêu gọi một sự phân rẽ.

³⁶ Bây giờ, đó là vấn đề với các giáo hội ngày nay, họ không muốn phân rẽ chính mình khỏi những tín đồ xác thịt cũ...những người không tin. Đó là lý do tại sao chúng ta không thể đi xa hơn. Chúng ta chỉ hòa vào một dòng chảy xác thịt đó, và chúng ta—chúng ta nói, “Ồ, Jim là một chàng trai tốt, nếu anh ấy uống rượu. Nếu anh ấy...Và tôi đi với anh ấy đến phòng chơi đánh pun, nhưng tôi không chơi đánh pun. Tôi—tôi—tôi đi với cô ấy qua bữa tiệc. Họ kể những câu chuyện cười bẩn thỉu, và đại loại như vậy, nhưng tôi không kể điều gì.”

³⁷ “Hãy ra khỏi vòng họ.” Đúng thế. “Hãy phân rẽ ra. Chớ đụng đến những điều ô uế của chúng, thì Ta sẽ tiếp nhận các ngươi,” Chúa phán. “Chớ mang ách chung với những kẻ chẳng tin, chớ mang ách chung với nhau.” Đừng làm vậy. Hãy phân rẽ ra.

³⁸ Và Đức Chúa Trời kêu gọi Áp-ra-ham hãy phân rẽ ra khỏi họ hàng của mình và bước đi với Ngài. Thừa anh em, đôi khi nó có nghĩa là rời khỏi một giáo hội. Nó có ý nghĩa điều đó với Phao-lô. Ông phải rời khỏi giáo hội của mình. Điều đó có ý nghĩa với nhiều người. Đôi khi nó có nghĩa là phải rời khỏi nhà. Đôi khi điều đó có nghĩa là phải rời bỏ cha và mẹ, và từ bỏ tất cả. Tôi không có ý nói điều đó xảy ra mọi lúc, nhưng đôi khi nó xảy ra. Điều đó có nghĩa là anh em phải nhận lấy mọi thứ giữa anh em và Đức Chúa Trời, và bước đi với một mình Ngài. Ồ, sự tương giao đầy phước hạnh, êm dịu đó, sự thông công mà anh em có được khi anh em tự tách mình ra khỏi những việc của thế gian và những tín đồ xác thịt đang giễu cợt anh em, và bước đi một mình với Đấng Christ!

39 Biết bao nhiêu lần tôi đã tạ ơn Đức Chúa Trời! Ngài phán, “Ta sẽ ban cho người những người cha và người mẹ trong thế gian hiện tại này. Ta sẽ ban cho người những người bạn và những người cộng sự. Và Ta sẽ không hề lìa khỏi người, Ta cũng sẽ không bỏ rơi người. Dù cả thế gian quay lưng lại với người, Ta sẽ đi cùng người, cho đến cuối đường.”

40 Thật là một đặc ân phước hạnh, mà con người có sự thử thách đó để đi theo Chúa Jêsus, phân rẽ ra khỏi tất cả các cộng sự xác thịt của mình, để đi theo Chúa. Và nếu một người nào đó dường như không cư xử đúng mực, và tự cho họ là những Cơ-đốc nhân, nhưng lại ưa thích những thứ xác thịt, thì tốt nhất anh em nên sẵn tìm một người cộng sự khác ngay lập tức. Đúng thế. Và nếu không có ai sẽ đi với anh em, thì có một Người đã hứa sẽ đi với anh em. Đó là, Chúa Jêsus phước hạnh, Ngài sẽ bước đi với anh em.

41 Đức Chúa Trời bảo Áp-ra-ham rằng, “Hãy phân rẽ.” Và cũng giống như con người như Áp-ra-ham, ông dẫn theo cha mình, ông dẫn theo con trai của em trai mình, cháu trai của ông; tất cả đều bám lấy ông. Và Đức Chúa Trời không bao giờ ban phước cho ông cho đến khi ông làm những gì Đức Chúa Trời bảo ông phải làm.

42 Tôi không nói rằng anh em không phải là Cơ-đốc nhân. Rằng, tôi không làm cho bất cứ ai bỏ đạo. Nhưng tôi sẽ nói điều này, rằng nếu Đức Chúa Trời bảo anh em phải làm điều gì đó, thì Ngài sẽ không bao giờ ban phước cho anh em cho đến khi anh em làm điều đó. Tôi ở trên bục giảng tối nay với một trong những điều đó đang đeo bám tôi. Các buổi nhóm của tôi đã không diễn ra như trước đây, trong hai năm qua. Đó là bởi vì tôi đã thất bại với Chúa. Ngài đã bảo tôi, “Hãy đến châu Phi, và sau đó đến Ấn Độ.” Nó đây này, được viết ngay tại đây, ở mặt sau của Sách này, ngay bây giờ.

43 Người quản lý gọi cho tôi, nói, “Hãy để những người Nam Phi đi. Ấn Độ đã sẵn sàng.”

44 Đức Thánh Linh đã gặp tôi, phán, “Người sẽ đi đến châu Phi như Ta đã bảo người.”

45 Và một năm nữa trôi qua. Và những người quản lý...Tôi đã quên mất Điều đó. Anh ấy nói, “Chúng ta sẽ đến Ấn Độ. Vé đã ở đây rồi.”

46 Tôi đã khởi hành, quên Nó cho đến khi tôi đến Lisbon. Một đêm, điều đó, tôi nghĩ rằng tôi sắp chết. Sáng hôm sau tôi bắt đầu, đi vào phòng tắm, để tắm. Ôi, tôi đau nặng quá, tôi hầu như không thể đứng dậy được. Ở đó, Ánh Sáng lơ lửng ở đó trong phòng tắm, nói, “Ta nghĩ Ta đã bảo ngươi, ‘Hãy đi đến châu Phi, trước tiên.’”

47 Các buổi nhóm của tôi đã dần thất bại kể từ thời điểm đó. Mặc dù tôi đã đến Ấn Độ, với gần nửa triệu người đang đứng ở đó, nhưng điều đó không đang làm những gì Đức Chúa Trời đã phán làm. Tôi cảm thấy rằng các buổi nhóm của tôi sẽ không bao giờ thành công cho đến khi tôi quay trở lại ngay lập tức và làm cho điều đó trở nên đúng đắn. Cho dù tôi làm gì, trước tiên, đó là châu Phi, vì anh em phải làm điều đó. Ở đó đặt Lời Đòi đòi của Đức Chúa Trời, đang đặt ở đó. Tôi biết rõ hơn thế. Nhưng tôi phải quay về. Và tôi cảm thấy rằng năm sắp đến này là thời điểm tôi sẽ chui ra khỏi vỏ ốc, bởi sự giúp đỡ của Chúa.

48 Phúc âm xưa, vinh hiển này mà đã phát triển dễ dàng, giống như một cây sồi, nhưng tôi tin rằng bây giờ nó đã sẵn sàng để vươn ra những cành của nó. Tôi tin điều đó, Sự điệp tuyệt vời và điều tuyệt vời này, tôi tin rằng Chúa sẽ để cho chúng ta làm rúng động thế giới một lần nữa vì sự vinh hiển của Đức Chúa Trời.

49 Anh em phải làm những gì Đức Chúa Trời bảo anh em làm. Và Áp-ra-ham đi ngay, dẫn theo những người thân với ông. Ông yêu thương họ. Đó là phần con người. Nhưng sau một thời gian ngắn, dần dần, cha ông qua đời và ông đã chôn cất cha mình. Sau đó ông có cháu trai của mình, rồi các cuộc cãi vã và tranh luận xảy ra. Và, cuối cùng, Lót đã lựa chọn và đi xuống Sô-đôm. Và anh em để ý thấy Áp-ra-ham, ông đã không gây gổ với Lót. Ông nói, “Chúng ta là anh em. Chúng ta không được tranh cãi. Nhưng cháu hãy ngẩng đầu lên và đi bất cứ cách nào cháu muốn đi. Nếu cháu đi về phía đông, ta sẽ đi về phía tây. Cháu đi về phía bắc, ta sẽ đi về phía nam.” Đó là thái độ Cơ-đốc nhân, sẵn sàng

cho người khác điều tốt nhất trong cách đối xử. Luôn luôn tặng nó cho người ấy, để người ấy lựa chọn.

⁵⁰ Vì sao? Điều gì đã khiến Áp-ra-ham làm điều đó? Ông biết rằng ông đã được Đức Chúa Trời hứa rằng ông sẽ thừa kế toàn bộ, dù sao đi nữa. A-men. Vậy, thế thì, một túp lều hay một mái nhà tranh, tại sao chúng ta phải quan tâm? Toàn bộ sự việc thuộc về chúng ta. “Phước cho những người nhu mì vì họ sẽ hưởng được đất.” Tất cả đều thuộc về chúng ta. Đức Chúa Trời đã phán vậy. Vì vậy hãy cho người đó sự lựa chọn tốt nhất, nếu anh ta muốn. Có lẽ đó là tất cả những gì anh ấy sẽ nhận được. Nhưng tất cả đều thuộc về anh em, những người thừa kế sự cứu rỗi bởi lời hứa. Nó là của hết thảy anh chị em.

⁵¹ Vì vậy, Sa-ra, người đàn bà đẹp nhất trên đất, bà đã ngồi trên sườn đồi ở đó với chồng mình như bà nên làm. Bà đơn sơ, khỏe mạnh, có thể đã mặc một chiếc váy hoa đơn giản, hoặc bất cứ thứ gì anh em muốn gọi nó. Trong khi, Bà Lót ăn mặc như một triệu phú. Và chồng bà là thị trưởng thành phố. Ông ta là một quan xét ngồi trong cửa thành. Bà đã có mọi thứ; tham dự tất cả các đoàn thể may vá và các bữa tiệc chơi bài đã diễn ra ở Sô-đôm và Gô-mô-rơ. Nhưng Sa-ra hài lòng hơn khi sống với chồng bằng số tiền ít ỏi, và biết rằng mình làm theo ý muốn của Đức Chúa Trời, hơn là tận hưởng sự giàu sang của, hay, sự vui thú của sự giàu có trong một thời gian. Đúng thế. Đó là khi Đức Chúa Trời thăm viếng.

⁵² Và một ngày nọ, anh em, chắc chắn như anh em đi sai đường, một ngày nào đó nó sẽ bắt kịp anh em. Anh em có thể nghĩ rằng mình sẽ ổn thôi. Anh em có thể nghĩ rằng mình đang vượt qua, nhưng không phải vậy. Có thể dường như tất cả đã được che phủ, nhưng nó không được che phủ. Đức Chúa Trời biết mọi sự. Ngài biết anh em có thực sự muốn nói lời xưng nhận của mình hay không. Ngài biết anh em có thực sự muốn nói rằng mình tin Ngài và được cứu hay không, và tin nhận Ngài, và anh em đã chết với những thứ thuộc về thế gian, và anh em đang sống trong Đấng Christ. Ngài biết điều đó.

⁵³ Bây giờ, chúng ta chú ý Áp-ra-ham, tôi muốn anh em chú ý đến linh chân thật này. Ồ, toàn bộ điều phước hạnh ở đây là ân

điển. Tôi muốn các bạn đọc với tôi ngay bây giờ từ chương 14 của sách Xuất Hành, chỉ giấy lát.

54 Bây giờ, điều đầu tiên xảy ra khi họ xuống đó, Lót đã gặp rắc rối. Tại sao? Ông đã không theo ý muốn của Đức Chúa Trời. Và nếu anh em gặp khó khăn khi anh em ở trong ý muốn của Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời sẽ giúp anh em thoát ra. Nhưng nếu anh em gặp khó khăn, ngoài ý muốn của Đức Chúa Trời, thì chỉ có một điều cần làm, hãy quay lại với ý muốn của Đức Chúa Trời một lần nữa.

55 Bây giờ, các vị vua đều tập hợp lại với nhau, và họ đoán rằng vùng đồng bằng dưới đó được tưới tốt, và họ chỉ việc đi xuống và chiếm lấy Sô-đôm, Gô-mô-rơ nhỏ bé này, chiếm lấy nó. Và họ đã làm. Và khi họ đi xuống và chiếm lấy nó, họ đã mang Lót theo với họ.

56 Tôi muốn anh em để ý Thánh Linh của Đấng Christ ở đây trong Áp-ra-ham. Bây giờ hãy chú ý đến câu thứ 14.

Và khi Áp-ra-ham hay được cháu mình...(Hiểu điều đó không?) ...cháu mình bị quân giặc bắt, bèn chiêu tập các gia nhân được huấn luyện, sanh để nơi nhà mình, ba trăm mười tám người, mà đuổi theo các vua đó đến đất Đan.

57 Ôi, thật là một ý nghĩ phước hạnh về ân điển! Áp-ra-ham, khi anh em của ông, mặc dù đã sa ngã khỏi ân điển, mặc dù đã ở trong tình trạng sa sút này; khi ông nghe nói rằng thiên hạ đã bắt người, và đã bắt người ấy và mang đi, để giết, Áp-ra-ham đã hành động bởi Thánh Linh của Đấng Christ. Ông đã đến và trang bị vũ khí cho tất cả những người đàn ông được sinh ra trong nhà mình, và đem theo họ, và truy đuổi chúng đến tận xứ Đan. Và Đan là phần tận cùng của xứ Palestine, “Đan đến Bê-e-sê-ba,” từ đầu này đến đầu kia. Và đó là một hình bóng về Đấng Christ, khi Ngài thấy thế gian đã...sa ngã, Ngài đã truy đuổi kẻ thù đến cùng, để nhận lại dòng dõi sa ngã của A-đam.

58 Tôi muốn anh em để ý câu tiếp theo, ở đây Thánh Linh nói qua người thật êm dịu làm sao. Được rồi, câu thứ 15 bây giờ.

Và người thâu về đủ hết (tất cả) các tài vật, lại cũng dẫn cháu mình là Lót, cùng gia tài người, và đàn bà, và dân chúng trở về.

59 Khi Áp-ra-ham săn đuổi kẻ thù đã cướp đi cháu trai mình, ông đã truy đuổi người trên khắp đất nước, đến Đan, và mang về tất cả những gì anh ta đã bị mất trong sự sa ngã.

60 Thật là một bức tranh tuyệt đẹp về Đấng Christ, Đấng nghe từ Thiên đàng rằng chúng ta đã bị hư mất và đã đến và truy đuổi kẻ thù, đến tận địa ngục, và bắt những linh hồn đã lạc lối và đem chúng ta trở về và phục hồi mọi thứ chúng ta có trước khi sa ngã! Chúng ta, những kẻ sa ngã, chúng ta được sinh ra để làm con trai của Đức Chúa Trời, đã bị biến thành con trai của ma quỷ, và đã làm...đi theo những sự thuộc về thế gian, và làm điều sai trái, và chạy theo cách tham lam như Lót, bán hết quyền thừa kế của chúng ta và đi theo những thứ thuộc về thế gian. Đấng Christ đã giáng thế. Dù đã sa ngã; Đức Chúa Trời, ngay từ đầu đã biết ai sẽ được cứu và ai sẽ không được cứu, do đó đã xuống và truy đuổi kẻ thù qua đời sống, qua cái chết, qua pa-ra-đi, xuống địa ngục. Và tất cả các con đường từ Vinh hiển đến địa ngục, và tiếp quản quyền—quyền lực của địa ngục, và các chìa khóa khỏi ma quỷ, và sống lại, và phục hồi cho loài người, để con người có thể trở lại là con trai và con gái của Đức Chúa Trời.

61 Thấy Thánh Linh trong Áp-ra-ham ở đó, Thánh Linh của Đấng Christ đến với ông không?

62 Bây giờ tôi muốn anh em để ý một chút nữa, khi chúng ta đọc.

Và vua của Sô-đôm ra đón rước người sau khi người trở về từ sự đánh bại vua Két-rô-Lao-me này, và...các vua... ở với người, trong trũng Sa-ve, tức là trũng vua.

63 Họ đã đi ra. Vua của Sô-đôm đã được đưa trở về. Anh em của ông đã được đưa trở về. Những đứa trẻ đã được đưa trở về. Và ở đây các vị vua đã đi ra để gặp ông. Và, đây, cũng là chỗ tôi muốn nói đến, sứ điệp bây giờ. Hãy xem tại đây.

Và—và Mên-chi-xê-đéc, vua của Sa-lem (Vua của Giê-ru-sa-lem, Vua bình an) sai đem bánh và rượu ra: và vua này là thầy tế lễ của Đức Chúa Trời chí cao.

Và người đã chúc phước cho ông, và nói, Phước cho Áp-ra-ham của Đức Chúa Trời chí cao, là Đấng dựng nên các tầng trời và đất:

⁶⁴ Mên-chi-xê-đéc, Vua của Sa-lem, cũng đại diện cho chính Ngài giữa các vị vua khác. Và lưu ý, trận chiến đã kết thúc, Thánh Linh của Đức Chúa Trời trong Áp-ra-ham, của Đấng Christ, đã mang người anh em đã sa ngã của ông trở lại, sau đó phục hồi anh ta trở lại tình trạng chính đáng của mình, với tất cả những gì anh ta đã mất. Ông đã mang trở lại điều đó. Và khi ông làm thế, Ngài đã mang bánh và rượu ra, tức là lễ tiệc thánh. Anh em có thể thấy Mên-chi-xê-đéc đó là Ai không? Đó là Đức Chúa Trời. Mang ra lễ tiệc thánh, sau trận chiến.

⁶⁵ Bây giờ chúng ta lật trở lại, tới Ma-thi-ơ 26:26, nhanh lên, và thấy điều mà Chúa Jê-sus đã phán ở đây về điều đó. Trong Sách Ma-thi-ơ, chương 26 và cũng câu thứ 26, chúng ta muốn đọc chỉ một chút nữa ở đây. Được rồi, Ma-thi-ơ 26:26.

Rồi Đức Chúa Jê-sus cùng môn đồ đi đến một chỗ kêu là Gô-gô-tha, Gô-gô-tha, hay là, Ghết-sê-ma-nê, tôi muốn nói, và phán với các môn đồ của Ngài rằng, Hãy ngồi đây, trong khi Ta đi cầu nguyện đấng kia.

⁶⁶ Tôi tin rằng tôi đã đọc không đúng câu Kinh Thánh. Ma-thi-ơ, câu thứ hai mươi...câu thứ 26 của chương 26. Nếu người nào đó đã gỡ ra, hãy đọc nó cho tôi, nếu anh em—anh em có thể tìm thấy nó. Chờ một chút. Đây là một hình bóng đẹp ở đây. Tôi không muốn anh em bỏ lỡ nó. Đây này. Câu đó đấy, thưa chị.

Và khi họ đương ăn, Đức Chúa Jê-sus lấy bánh, và chúc phước cho nó,...

Đó là gì? Trận chiến đã chấm dứt.

...rồi bẻ ra, và đưa cho các môn đồ của Ngài, mà rằng, Hãy lấy, và ăn đi; này là thân thể Ta.

⁶⁷ Thấy Mên-chi-xê-đéc đó không? Hàng trăm năm trước, khi Ngài gặp Áp-ra-ham, sau khi trận chiến kết thúc, Ngài đã ban

bánh và rượu. Và tại đây Chúa Jêsus ban cho các môn đồ, sau khi trận chiến gian khổ của Ngài kết thúc, Ngài ban bánh và rượu cho họ. Hãy xem. Hãy xem sự Đến sắp tới.

Và Ngài lại lấy chén, và—và tạ ơn, rồi đưa nó cho họ mà rằng, Hết thấy các người hãy uống đi;

Vì đây là huyết về sự giao ước mới của Ta, đã đổ ra cho... tội lỗi và sự tha tội.

Nhưng Ta phán cùng các người, từ rày về sau Ta sẽ không uống trái nho này nữa, cho đến ngày mà Ta sẽ uống trái nho mới cùng các người ở trong nước của Cha Ta.

⁶⁸ Bây giờ chúng ta đang ở trong trận chiến. Chúng ta đang đuổi theo người anh em đã sa ngã của mình, mà Đức Chúa Trời, trước khi sáng thế, đã nhìn thấy và định trước cho Sự sống Đời đời. Và những thứ thuộc về gian đã cuốn người ấy vào một cơn lốc. Người ấy hòa mình vào các buổi xã giao và các tầng lớp, anh ta và vợ, đi dạo trên phố, hút thuốc và uống rượu và vui đùa với những người khác, cố gắng tìm kiếm sự bình an. Và Thánh Linh của Đấng Christ trong chúng ta, cũng như ở trong Áp-ra-ham, chúng ta đuổi theo người. Với tất cả áo giáp của Đức Chúa Trời, các Thiên sứ của Đức Chúa Trời đóng trại chung quanh, chúng ta sẽ mang người anh em đã sa ngã của chúng ta trở về.

⁶⁹ Và khi trận chiến cuối cùng kết thúc, chúng ta sẽ gặp lại Mên-chi-xê-đéc, chúc tụng Đức Chúa Trời, Đấng đã chúc phước cho Áp-ra-ham ở đó, và ban phước cho ông, và ban cho ông bánh và rượu, tiệc thánh. Và khi trận chiến kết thúc, chúng ta sẽ gặp Ngài. Chúng ta là những người thừa kế lời hứa của Áp-ra-ham, đồng kế tự với Đấng Christ trong Nước Trời, sẽ gặp Ngài ở cuối con đường, và nhận bánh và rượu, một lần nữa, khi trận chiến kết thúc.

⁷⁰ Mên-chi-xê-đéc này là ai? “Người không có cha, không có mẹ, không có ngày đầu mới sanh cũng không có ngày cuối rốt qua đời.” Ngài sẽ ở đó để ban tiệc thánh lần nữa. Anh chị em hiểu điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

⁷¹ Khi chúng ta kéo lên, vào những đêm nào đó, khi chúng ta đến với nhau và dự tiệc thánh từ tay các mục sư, biểu hiện rằng

chúng ta tin vào sự chết, sự chôn, và sự sống lại của Chúa Jêsus, rằng tấm màn đó, thân thể của Ngài mà Ngài được che trong đó, Đức Chúa Trời, chúng ta coi nó, như một đại diện, “Chúng ta đã chết với các việc thuộc về thế gian, và được tái sinh bởi Thánh Linh.” Và chúng ta bước đi với Thân thể của Đấng Christ, tất cả các tín hữu với nhau.

⁷² Khi trận chiến lớn kết thúc, và chúng ta đến với Đấng Christ lần nữa, chúng ta sẽ dự tiệc thánh với Ngài trong Nước Đức Chúa Trời, một lần nữa; và ăn thịt, và uống huyết nho lần nữa, trong Nước Đức Chúa Trời. Ồ! Đó là Mê-n-chi-xê-đéc. Đó là Ngài là Ai.

⁷³ Bây giờ chúng ta hãy đọc thêm một chút về Ngài ở đây, và câu thứ 18.

Và Mê-n-chi-xê-đéc vua của Sa-lem sai đem bánh và rượu ra:...(Anh em hiểu điều đó không?)...và vua này là thầy tế lễ của Đức Chúa Trời chí cao.

Và Người đã chúc phước cho ông, và nói, Phước cho Áp-ra-ham của Đức Chúa Trời chí cao, là Đấng dựng nên các tầng trời và đất:

Và người đã chúc phước cho ông,...Và người đã chúc phước...

Và đáng ngợi khen thay Đức Chúa Trời chí cao, mà đã phó kẻ thù nghịch vào tay người. Đoạn ông lấy một phần mười về tất cả mà dâng cho vua đó.

Ông đã nộp phần mười cho Mê-n-chi-xê-đéc. Áp-ra-ham dâng phần mười cho Ngài về những chiến lợi phẩm.

⁷⁴ Bây giờ tôi muốn anh em để ý ở đây khi Phao-lô nói tiếp, đưa ra bối cảnh cho bài học sắp đến bây giờ.

Và vua Sô-đôm bèn nói cùng Áp-ra-ham rằng, Hãy giao những người đó cho ta, còn của cải thì người thâu lấy.

Bấy giờ, vua Sô-đôm nói, “Bây giờ, người chỉ giao lại cho ta những thần dân của ta, còn người lấy của cải cho chính người.”

Và Áp-ra-ham đáp lại cùng vua Sô-đôm rằng, Tôi đã giao tay tôi lên trước mặt CHÚA, Đức Chúa Trời chí cao,...

El Elyon, “chúa tể của các tầng trời và đất,” ở đó.

...Đức Chúa Trời chí cao, chúa tể của các tầng trời và đất,

Rằng tôi sẽ không lấy từ một sợi chỉ thậm chí một sợi dây giày,...

Ông đã không có một chiến dịch lớn để kiếm tiền. Ông chỉ muốn cứu người anh em sa ngã của mình.

...và rằng tôi cũng chẳng hề lấy bất cứ thứ gì của vua, e vua sẽ nói được rằng, Nhờ ta đã làm cho Áp-ra-ham giàu có:

Chỉ lấy món chi mà những người trẻ đã ăn, và phần của các người cùng đi với tôi,...

⁷⁵ Bây giờ, tôi muốn anh em chú ý, Áp-ra-ham nói, “Tôi sẽ không lấy từ một sợi chỉ đến một sợi dây giày.” Ông đã không tranh chiến, để kiếm nhiều tiền. Và những trận chiến chân chính thực sự không được thực hiện với động cơ ích kỷ. Những cuộc chiến tranh không phải chiến đấu vì tiền. Chiến tranh diễn ra vì—vì những động cơ, vì những nguyên tắc. Con người chiến đấu vì các nguyên tắc. Và khi Áp-ra-ham đi ra để có được Lót, ông đã không đi ra vì ông biết rằng mình có thể đánh thắng các vị vua và chiếm hết tài sản của họ, ông đã ra đi vì nguyên tắc “cứu anh em mình.”

⁷⁶ Và bất cứ mục sư truyền đạo nào được sai đi dưới sự hà hơi của Vua Thiên đàng, sẽ không đi vì tiền; người đó cũng sẽ không đi để xây dựng các nhà thờ lớn, người đó cũng sẽ không đi truyền cảm hứng cho các giáo phái. Người đó sẽ chỉ đi vì một nguyên tắc, đó là, “Mang người anh em đã sa ngã của mình trở về.” Cho dù người đó có nhận được một hào trong số tiền dâng hay không, điều đó sẽ không có chút gì quan trọng đối với người.

⁷⁷ Như tôi đã nói, “Các cuộc chiến tranh chân chính được chiến đấu và tiến hành vì các nguyên tắc và không phải vì tiền.” Và những người nam và người nữ gia nhập giáo hội và đến nhà thờ, để trở nên được mọi người biết đến, bởi vì *những Jones* thuộc về nơi đó, hoặc họ thay đổi nhà thờ của họ từ một nhà thờ nhỏ thành một nhà thờ lớn, anh em đang làm điều đó vì một động cơ ích kỷ

và nguyên tắc đúng đắn thì không ở đằng sau nó. Anh em nên sẵn sàng đứng ở tiền tuyến.

78 Trong đền tạm này, khi có những việc sai, và quý ông và quý bà sẽ chạy đi qua chỗ khác, hoặc nằm dài cho đến khi chuyện ồn ào hay sự hoảng loạn kết thúc, có điều gì đó không ổn trong kinh nghiệm của anh em. Đúng.

79 Chúng ta có một lệ thường ở đây. Chúng ta có—chúng ta có một trật tự ở đây. Nhà thờ này dựa trên các nguyên tắc của Kinh Thánh. Nếu có người nào đó ở đây làm không đúng và anh em nghĩ rằng họ không đúng, anh em hãy đến gặp người ấy và nói chuyện với anh ta. Nếu anh em không thể hòa giải anh ta, thì hãy dẫn theo anh em nào đó, một hoặc hai người nữa. Nếu người đó không muốn hòa giải lúc đó, thì hãy nói điều đó với hội thánh. Và hội thánh sẽ không thừa nhận người đó, không còn sự thông công với anh ta nữa. Và Chúa Jêsus phán, “Hễ điều gì các người mở dưới đất, Ta cũng sẽ mở ra trên Trời.”

80 Đó là lý do khiến anh em gặp nhiều rắc rối, bởi vì anh em không tuân theo các nguyên tắc Kinh Thánh. Nếu người nào đó trong nhà thờ đang gây náo loạn, hoặc có điều gì đó không ổn, anh em không có nhiệm vụ phải đi kể chuyện về người đàn ông đó hay người phụ nữ đó. Nhiệm vụ của anh em là phải đến gặp người đàn ông hoặc phụ nữ đó, và nói cho họ biết lỗi của mình. Và nếu anh ấy không nghe anh em, hãy mang theo một vài người khác. Anh ta không muốn nghe điều đó, thế thì hội thánh buông anh ta ra. Chúa Jêsus phán, “Điều gì các người mở trên đất, Ta cũng sẽ mở trên Trời. Những gì các người buộc dưới đất, Ta cũng sẽ buộc trên Trời.” Đó là quyền lực của hội thánh.

81 Cách đây không lâu, một người thầy giảng tốt bạn của tôi, anh có một cậu con trai, và chàng trai đó đã đi nhà thờ, nhà thờ của chính anh. Cậu ta đến chỗ mà cậu bắt đầu chạy xung quanh với một cô gái trẻ hút thuốc và uống rượu và hành động kỳ cục. Thầy giảng nói, “Dĩ nhiên, đó là việc của nó.” Một người bạn rất thân của tôi, và một chàng trai tử tế. Nhưng anh ta lại say mê một phụ nữ trẻ nào đó; và cô ấy đã kết hôn, đã có một vài đứa con, chồng cô ấy còn sống. Anh ấy sợ rằng họ sẽ có...chàng trai đó sẽ cưới cô ấy. Vì vậy, người anh em ấy đã đau lòng. Và anh ấy nói

với tôi, “Anh Branham, tôi muốn anh đến gặp cậu con trai *nào đó-nào đó* này của tôi. Tôi muốn anh nói chuyện với nó.”

⁸² Tôi nói, “Anh ơi...” Tôi gần như gọi tên anh ấy. “Anh có một cách tốt hơn. Đừng để tôi đến. Nếu chàng trai đó không sống dậy, và hội thánh thấy cậu ta đang làm sai, thì đó là nhiệm vụ của hội thánh để làm công việc này. Để điều đó lại với hội thánh. Và hội thánh đi qua và nói với anh ta.”

⁸³ Vì vậy, anh ấy dẫn một anh em đến và nói với anh ta. Và anh ta quay lại với người anh em đó, cho anh ấy biết rằng anh ấy đang xen vào công việc riêng của anh ta, vì anh ấy cũng làm điều tương tự. Anh ấy bèn dẫn một anh em khác, hai người nữa, hai chấp sự đi tới và nói với chàng trai. Anh ta không muốn nghe điều đó. Họ đã nói điều đó với hội thánh. Và anh ta không hề đến trong vài đêm, để được hòa giải với hội thánh sau khi tội lỗi của anh được kể ra trước hội thánh. Sau đó, hội thánh đã không nhận anh ta.

⁸⁴ Và khoảng một tháng sau đó anh bị viêm phổi, và bác sĩ nói, “Không có cơ hội sống trên đời cho anh ta.” Sau đó anh đã bò trở lại. Chúa biết cách để làm điều đó.

⁸⁵ Chúng ta cố gắng tự làm điều đó, “Ồ, anh nên tống cổ *người này người nọ* ra khỏi giáo hội. Anh nên làm *điều này, điều kia, hoặc điều khác*.” Anh em đã thực hiện phần việc của mình như hội thánh hướng tới nó chưa? Thế đấy. Đó là cách để khiến họ quay trở lại, giao họ cho quý dữ một lần.

⁸⁶ Phao-lô nói gì về người đàn ông dưới đó đang sống với mẹ kế của anh ta? Họ không thể làm cho anh ta hòa giải. Nói, “Hãy giao anh ta cho ma quỷ.” Xem những gì xảy ra. Và trong bức thư tiếp theo Phao-lô đã viết, người đàn ông này phải bị loại ngay. Chắc chắn. Đức Chúa Trời có cách để làm những điều này, nếu chúng ta chỉ tuân theo các luật lệ của Ngài.

⁸⁷ Nếu điều gì đó không ổn trong hội thánh, nếu nó xảy ra giữa hội chúng, mỗi người trong anh em. Nếu trong ban chấp sự, một người trong ban chấp sự không cư xử đúng đắn, các chấp sự khác đến và họp, cố gắng hòa giải anh em đó, nói cho anh ta biết anh ta đang làm gì; hoặc một trong các thành viên anh em, bất kể

anh em là ai. Rồi điều đó sẽ được đưa ra trước anh ta. Nếu anh ta không muốn thế, thì hãy đến nói với mục sư. Sau đó, anh ta bị loại khỏi hội thánh, và rồi để anh ta trở thành một kẻ ngoại đạo và một người thu thuế. Sau đó hãy xem Chúa làm việc trên người ấy. Đấy, đó là lúc anh ấy trở lại với chính mình. Đó là khi anh ta bắt đầu tìm cách bò vào. Nhưng chúng ta cố gắng tự mình làm, anh em biết đấy, cố gắng làm...mọi thứ theo cách chúng ta nên làm điều đó, vậy thì, chúng ta không bao giờ thành công.

⁸⁸ Bây giờ, Mê-ni-xê-đéc này, Vua của Sa-lem, Hoàng Tử, Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm, đã gặp Áp-ra-ham và ban phước cho ông. Và ông đã dâng phần mười cho Ngài, Áp-ra-ham đã làm. Và Ngài là Vua của Sa-lem. Và Ngài mang bánh và rượu ra, lễ tiệc thánh, và ban cho Áp-ra-ham sau trận chiến, sau khi những người đó đã thắng trận trở về.

⁸⁹ Bây giờ, “Tất cả các cuộc chiến tranh,” như tôi nói, “được chiến đấu vì các nguyên tắc.” Bây giờ, nếu anh em có một cuộc chiến nhỏ trong hội thánh, nó phải là nguyên tắc đúng. Anh em phải có sự đấu tranh cho điều đúng đắn. Và mỗi thành viên của hội thánh phải làm điều đó. Vậy thì, sự dạy dỗ này là dành cho hội thánh. Vì đó là điều mà chúng ta ở đây. Vì đó là những gì tôi đang đứng ở đây. Đó là những gì Lời Đức Chúa Trời dành cho, là dành cho hội thánh.

⁹⁰ Đừng bao giờ để điều gì cản trở hội thánh này. Nếu nó xảy ra, anh chị em phạm tội, mỗi người trong anh chị em. Và các anh em, trong các giáo hội khác nhau của mình, nếu có điều gì đó không ổn trong nhà thờ của mình, anh em phạm tội, bởi vì anh em là người giám sát của nhà thờ đó. Nó không phụ thuộc vào mục sư. Nó không phụ thuộc vào ban chấp sự. Nó tùy thuộc vào anh em, cá nhân anh em, đi đến với người anh em đó và xem liệu quý vị có thể làm cho anh ta hòa giải hay không. Nếu không thì dẫn theo hai hay ba người nữa với anh em, rồi quay lại. Anh ấy không muốn nghe điều đó, thì hãy nói điều đó với hội thánh. Sau đó, anh ta bị bỏ ra khỏi Nước Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời phán, “Nếu các người không thừa nhận người ấy ở đó, Ta sẽ không thừa nhận người ấy Ở đây, nếu các người đã làm theo lệnh này.” Rồi Ngài sẽ thả ma quỷ cho anh ta để xây

dựng...cho sự hủy diệt xác thịt của anh ta. Và rồi anh ta sẽ quay lại. Đúng thế. Đó là cách để khiến anh ấy quay trở lại. Nếu anh ấy là con của Đức Chúa Trời, anh ta sẽ trở lại. Nếu không, ồ—ồ, anh ta sẽ tiếp tục, và rồi ma quỷ sẽ đưa anh ta đến nơi Đồi đồi của mình.

⁹¹ Bây giờ, các động cơ của nó. Nếu anh em chỉ nhận nó cho ai đó, thì điều đó lại khác. Nhưng, nếu người đó phạm tội! Và Lót đã đi xuống và bị sa ngã, mặc dù ông là một người Hê-bơ-rơ. Ông đã đi xuống và sa ngã. Ông đã sống trong ân điển, nhưng ông đã rơi khỏi nó. Và khi ông đi ra...Và Lót—Lót đã được cứu. Đừng bao giờ nghĩ rằng Lót không được cứu. Ông ấy được cứu. Bởi vì, mọi lúc ông ở trong chỗ sai trật, Kinh Thánh nói, rằng, “Tội lỗi của Sô-đôm đã làm buồn lòng linh hồn công chính của ông hằng ngày.” Vậy thì, xác thịt ông đang làm một việc. Và kết cục của ông là gì? Ông mang thêm nhiều ô nhục. Vợ ông đã biến thành trụ muối. Ông đã có con với các con gái của mình. Vì vậy, anh em có thể thấy nó mang lại một sự ô nhục như thế nào, bởi vì ông đã rơi khỏi ân điển và không bao giờ tự phục hồi trở lại nữa. Và Đức Chúa Trời đã phải đưa ông ra khỏi trái đất.

⁹² Tuy nhiên, ông, vẫn là một người anh em sa ngã, và Áp-ra-ham đã làm tất cả những gì có thể làm để đưa ông trở lại. Và Thánh Linh đã ở trong Áp-ra-ham, là Thánh Linh của Đấng Christ ở trong hội thánh ngày nay. Bất kể người anh em đã làm gì đi nữa, anh em sẽ làm tất cả những gì anh em có thể để đưa anh ấy trở lại trong sự tương giao của Đấng Christ một lần nữa. Cho dù anh ấy đã làm gì đi nữa, anh em sẽ cố gắng hết sức.

⁹³ Bây giờ, chúng tôi muốn lưu ý ở đây bây giờ một lần nữa, khi chúng ta tiếp tục với bài học về Mên-chi-xê-đéc này, Thầy Tế Lễ lớn này của Sa-lem, và người sở hữu Trời và trái đất. Vậy thì, là người đầu tiên:

Người không cha, không mẹ, không gia phả, không có ngày đầu mới sanh, cũng không có ngày rốt qua đời; nhưng được trở nên giống như Con Đức Chúa Trời; làm thầy tế lễ đời đời vô cùng.

Bây giờ hãy theo dõi. Ngài không phải là Con của Đức Chúa Trời, Ngài là Đức Chúa Trời của Con. Ngài không phải là Con của

Đức Chúa Trời, Mên-chi-xê-đéc không phải, nhưng Ngài là Cha của Con Đức Chúa Trời.

⁹⁴ Bây giờ, thân thể này mà Ngài đã có, Ngài đã tạo ra. Nó đã không được đến qua một người nữ. Vì vậy với thân thể được tạo dựng đó, Ngài không thể... Một thân thể nào đó mà Ngài đã tạo ra, chính Ngài, để bày tỏ chính Ngài.

“Không ai có thể nhìn thấy Đức Chúa Trời bất cứ lúc nào. Đức Chúa Trời là một thần linh.” Đôi mắt phàm trần không nhìn thấy những điều đó, trừ khi nó ở hình dạng như Trụ Lửa, hay là bất cứ thứ gì, hoặc ở dạng của sự hiện hữu nào đó mà họ nhìn thấy bằng thị giác. Nhưng... Đức Chúa Trời phải bày tỏ chính Ngài qua cách nào đó. Và Đức Chúa Trời đã bày tỏ chính Ngài cho Áp-ra-ham, dưới hình dạng một con người. Ngài đã bày tỏ chính Ngài cho Mô-i-se, dưới hình dạng một con người. Ngài đã bày tỏ chính Ngài cho dân Y-sơ-ra-ên, dưới hình dạng một Trụ Lửa. Ngài đã bày tỏ chính Ngài cho Giăng Báp-tít, dưới hình dạng một con chim bồ câu. Anh em thấy đấy, Ngài đã bày tỏ chính Ngài trong những hình thức đó.

Khi Ngài đang bày tỏ chính Ngài dưới hình dạng một Người, như là Vua của Sa-lem; của Giê-ru-sa-lem; không phải của Giê-ru-sa-lem trần gian, mà là Giê-ru-sa-lem trên Trời. Ngài đã bày tỏ chính Ngài trong hình thức đó. Ngài đã được tạo ra “giống như đối với” Con của Đức Chúa Trời.

⁹⁵ Vậy thì, Con Đức Chúa Trời đã phải đến qua một người nữ, để được tạo ra ở đây; bởi tử cung của một người phụ nữ, bởi vì qua cùng một người đó mà đến sự chết.

⁹⁶ Và Ngài không thể đến qua sự sáng tạo như Đức Chúa Trời đã làm lúc ban đầu. Lúc ban đầu khi Đức Chúa Trời tạo ra người nam, người nữ không liên quan gì đến điều đó. Đức Chúa Trời chỉ phán, “Hãy có,” và một người nam đến từ bụi đất. Ngài gọi người, không có người nữ nào liên quan đến điều đó. Nhưng, người nữ, điều đó thì đã có trong người nam.

⁹⁷ Và Đức Chúa Trời đã đưa người nữ ra khỏi sườn của A-đam. Có đúng không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Và sau đó người nữ hành động và sanh ra con người qua tình dục. Vì vậy cách duy

nhất mà Đức Chúa Trời có thể làm...Ngài không thể đến trong thân thể thuộc linh đó. Ngài không thể đến như Mên-chi-xê-đéc. Ngài phải đến như một Người, và Ngài phải đến qua một người nữ. “Dòng dõi của Ngài sẽ làm giày đạp đầu con rắn, và đầu nó sẽ cắn gót chân Ngài.” Hiếu điều đó không? [“A-men.”] Đức Chúa Trời phải đến qua một người nữ; và Ngài đã làm vậy, khi Ngài ngự trong thân thể Con Ngài, Chúa Cứu Thế Jêsus. “Đức Chúa Trời đã ở trong Đấng Christ, hòa giải thế gian với chính Ngài.” Và Ngài đã dâng Huyết của Chính Ngài làm của lễ. Và đã ban Sự Sống của Ngài, để nhờ sự trung gian của sự chết, Ngài có thể cứu anh chị em đến với Sự sống Đời đời.

98 Vậy thì Đức Chúa Trời đã đến, và Ngài được dựng nên “giống như” Con của Đức Chúa Trời. Hiếu không? Ngài là một Người được trở nên *giống như* Con của Đức Chúa Trời. Vậy thì, Ngài không thể là Con của Đức Chúa Trời, bởi vì Người này là Đời đời.

99 Con Đức Chúa Trời có sự bắt đầu, Ngài có sự kết thúc. Ngài đã có một—một thời điểm sinh ra của Ngài, Ngài đã có một thời điểm chết của Ngài. Ngài có cả sự bắt đầu và kết thúc. Ngài có cả cha và mẹ.

100 Người này đã không cha không mẹ, không có bắt đầu hay kết thúc. Nhưng Ngài đã trở nên, Người này, Mên-chi-xê-đéc, đã trở nên *giống như* Con của Đức Chúa Trời.

101 Vậy thì, Con Đức Chúa Trời, khi Ngài đến trong thế gian, trong hình dạng của một người nữ, hoặc, qua người nữ, trong hình dạng người nam, và đã bị giết, đã sống lại vào ngày thứ ba, đã sống lại để xưng công bình cho chúng ta, bây giờ Ngài sống mãi mãi. Và chừng nào thân thể đó còn sống, thì chúng ta cũng sống. Và bởi vì Ngài đã sống lại từ bụi đất, chúng ta sẽ được sống lại trong sự giống như Ngài. Đó là câu chuyện Phúc âm. Phước thay là Danh Chúa. Không phải các Thiên sứ, không phải đấng siêu nhiên, không phải một đám lông để quây quần với nhau, nhưng những người đàn ông và những người nữ, a-men, đứng trong sự giống như của Ngài. Vâng, thưa quý vị.

102 Như tôi vẫn thường kể về điều này, tôi xin nói lại lần nữa ở đây vào lúc này. Nó dường như phù hợp. Tôi đang chải tóc,

khoảng năm hoặc sáu sợi tóc mà tôi còn lại. Và vợ tôi nói, “Billy, anh đang bị hói đầu.”

103 Tôi nói, “Nhưng anh chưa đánh mất một trong chúng.”

104 Cô ấy nói, “Chúng ở đâu?”

105 Tôi nói, “Nói cho anh biết chúng đã ở đâu trước khi anh có chúng, anh sẽ cho em biết chúng đang đợi anh ở đâu.” Đúng thế.

106 Tôi đã từng là một—một võ sĩ, vận động viên đấm bốc. Tôi đã mạnh mẽ và to lớn. Và tôi cảm thấy, nếu anh em đặt nhà thờ này trên lưng tôi, tôi sẽ đi bộ xuống phố với nó. Tôi sẽ nói với anh em, khi tôi thức dậy vào mỗi buổi sáng, tôi nhận ra rằng có bốn mươi năm đã trôi qua. Hiểu không? Tôi không phải như tôi đã từng có. Tôi đang thất bại, mỗi ngày. Khi tôi nhìn vào bàn tay của mình và nghĩ, “Nhìn này. Chà, tôi sắp trở thành một ông già.” Tôi nhìn vào vai mình. Tôi thấy mình đã tăng cân rất nhiều. Tôi đã từng mang cái thắt lưng hai mươi tám. Bây giờ tôi mang cái ba mươi. Đây, tôi đang già đi, mập lên, suy yếu đi.

107 Đó là gì? Tôi ăn cùng một thứ mà tôi đã từng ăn. Tôi sống trong sạch và tốt hơn tôi đã từng sống, giống như vậy. Nhưng Đức Chúa Trời đã chỉ định một thời gian cho tôi, và tôi phải tiếp nhận nó. Nhưng ý nghĩ phước hạnh là, rằng, vào ngày đó, Ngài sẽ khiến tôi sống lại. Và mọi thứ mà tôi đã có khi tôi hai mươi lăm tuổi, tôi sẽ có lại mãi mãi. A-men. Thế đấy. Tuổi già làm phiền tôi điều gì? Tôi đánh bại ma quỷ ra khỏi điều đó trong nhiều năm và nhiều năm, biết điều này, rằng tôi tin Ngài. Khoảng thời gian ngắn ngủi này, dù sao cũng chỉ là một điều nhỏ, ngắn ngủi. Nếu chúng ta chỉ ở sáu mươi, bảy mươi tuổi, thời gian đã hứa của chúng ta, đó là gì—đó là gì ngoài sự đau khổ và buồn rầu? Nó là gì? Anh em có muốn đánh đổi bệnh viện dành cho người bị dịch bệnh này để lấy điều vinh quang đó nơi xa kia không?

108 Ồ, chúc tụng Danh Chúa! Điều gì đó bên trong tôi đã gặp Mên-chi-xê-đéc đó một ngày nọ, và Ngài đã phán bình an với tôi và Ngài ban cho tôi Sự sống Đời đời. Và đời sống này không có ý nghĩa gì ngoài một đèn tạm để qua đó rao giảng Phúc âm. Tôi nói điều này với tất cả sự chân thành, với hai cuốn Kinh Thánh này đang mở ra trước mặt tôi. Nếu Đức Chúa Trời của tôi đang

rao giảng Phúc âm qua tôi, và tôi không thể làm gì được nữa cho Ngài, các con tôi đã đủ lớn để tự lo cho mình, và Ngài muốn đưa tôi đi ngay bây giờ, “A-men,” điều đó ổn thỏa. Vâng, thưa quý vị.

109 Có gì quan trọng nếu tôi tám mươi hoặc nếu tôi hai mươi? Tôi ở đây chỉ vì một điều: hầu việc Chúa. Chỉ thế thôi. Nếu tôi vẫn có thể rao giảng Phúc âm như bây giờ, khi tôi đã tám mươi, thì điều đó có gì quan trọng cho dù tôi bốn mươi hay tám mươi? Tối nay có nhiều ông đã tám mươi tuổi. Và có rất nhiều trẻ em sẽ chết, khi một ông già tám mươi tuổi sẽ sống lâu hơn nhiều người trong chúng. Điều đó có gì quan trọng? Chính là động cơ của anh em, nguyên tắc của anh em, và chúng ta ở đây để hầu việc Chúa Jêsus. Đó là tất cả.

110 Biết điều này, rằng, “Đời sống này chẳng qua như hơi nước mà con người nói đến; đã từng có, và rồi lại không.” Nhưng nếu chúng ta có Sự sống Đời đời, Đức Chúa Trời đã hứa Ngài sẽ khiến chúng ta sống lại. Và chúng ta sẽ tương giao với Ngài khi những ngày này kết thúc, và khi Ngài phán, “Hãy vào hưởng sự vui mừng của Chúa, mà đã được sắm sẵn cho các người từ khi sáng thế.”

111 Thế thì nó có gì quan trọng ở đây, cho dù chúng ta có gì hay không? Dù chúng ta còn trẻ hay đã già, điều đó có gì quan trọng? Điều chính yếu, anh chị em đã sẵn sàng để gặp Ngài chưa? Anh chị em có yêu mến Ngài không? Anh chị em có thể hầu việc Ngài không? Anh chị em đã bán hết những thứ thuộc về thế gian chưa? Anh chị em đã gặp Mên-chi-xê-đéc kể từ khi trận chiến kết thúc chưa?

112 Chúc tụng Chúa! Khi tôi, khoảng hai mươi một tuổi, và một ngày nọ tôi đã phải chiến đấu với *điều này, điều kia, và điều nọ*. Tôi không thể biết mình muốn trở thành một võ sĩ, hay tôi muốn trở thành một kẻ đánh bẫy, hay thợ săn, những gì tôi muốn trở thành. Nhưng tôi đã gặp Mên-chi-xê-đéc, và Ngài ban cho tôi tiệc thánh, và kể từ đó nó đã ổn định mãi mãi. Halêlugia! Tôi đã đứng về phía Ngài. Tôi đã vui mừng trên đường. Và khi đi đến cuối con đường, và cái chết nhìn chăm chăm vào mặt tôi, cảm giác của tôi bây giờ, tôi sẽ không bao giờ sợ hãi nó. Tôi sẽ bước đi, muốn bước đi trong sự đối mặt với nó, biết điều này, rằng tôi biết Ngài

là Đấng đã thực hiện lời hứa, điều đó đúng, rằng tôi biết Ngài trong quyền năng của sự sống lại của Ngài. Khi Ngài gọi từ giữa những kẻ chết, tôi sẽ đi ra từ giữa họ. Đúng vậy, biết Ngài trong quyền năng của sự sống lại của Ngài. Có gì quan trọng, dù tôi già hay trẻ? Cho dù tôi nhỏ hay tôi lớn? Cho dù tôi no đủ hay tôi đang đói? Cho dù tôi có một chỗ để nằm hay tôi không có?

113 “Chim trời có tổ, và con cáo có hang, nhưng Con người không có chỗ để gối đầu Ngài,” nhưng Ngài là Vua Vinh hiển.

114 Tối nay chúng ta là các vua và các thầy tế lễ. Có gì quan trọng cho dù chúng ta có hay không? Miễn là chúng ta có Đức Chúa Trời, chúng ta còn hơn cả những người đắc thắng. Chúng ta còn hơn những người đắc thắng. Chúng ta ngồi trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, trong sự thông công của Đức Thánh Linh, nhận tiệc thánh Thuộc linh từ tay của Ngài mà đã làm chứng rằng, “Ta là Đấng đã chết, và sống lại, và Ta còn sống đời đời mãi mãi.” Cùng ngồi với nhau trong các nơi trên Trời trong Chúa Cứu Thế Jêsus. Ô phước thay là Danh thánh Ngài. Điều đó có gì quan trọng?

Một căn lều hay một mái nhà tranh, sao tôi phải quan tâm?

Họ đang xây một cung điện cho tôi ở trên Đó!
Bằng hồng ngọc và kim cương, và bạc và vàng,
Kho bạc của Ngài đầy ắp, Ngài giàu có không kể xiết.

115 Tôi gặp Ngài ngày nọ khi tôi từ trận chiến trở về. Tôi đã đặt những công trạng của mình xuống. Tôi đã không tham gia một trận chiến nào kể từ đó; Ngài chiến đấu với chúng cho tôi. Tôi chỉ yên nghỉ trên lời hứa của Ngài, biết điều này, rằng tôi biết Ngài trong quyền năng của sự sống lại của Ngài. Tất cả vấn đề chỉ thế thôi. Còn vấn đề gì khác nữa?

116 Chúng ta có thể làm gì? Tại sao suy nghĩ có thể tăng thêm khoảng bốn mươi sáu phân cho tầm vóc của bạn? Bạn quan tâm đến việc tóc mình có quăn hay không, hay tóc có xoắn hay không? Điều đó có gì quan trọng? Nếu bạn già, nếu tóc bạn màu xám, nếu lưng bạn khom, nếu không, thì điều đó có gì quan trọng? A-men. Đây chỉ là một kỳ, một khoảng thời gian ngắn,

nhưng Đó là mãi mãi và mãi mãi. Và khi các niên kỷ trôi qua, khi các thời đại trôi qua, bạn sẽ không bao giờ thay đổi, và trải qua các thời đại Đồi đồi không ngừng của Ngài. Điều đó có gì quan trọng?

117 Tôi rất vui vì đã gặp Ngài. Tôi rất vui mừng khi Ngài ban cho tôi tiệc thánh, ngày nọ, cũng chính Mên-chi-xê-đéc đó mà đã gặp Áp-ra-ham trở về sau khi thắng trận các vua. Chắc chắn vậy. “Đức Chúa Trời của Thiên đàng,” đấng *El Elyon*; đấng “TA LÀ” vĩ đại, không phải Ta đã là; TA LÀ, thì hiện tại. “Và Ngài đã chúc phước cho ông.”

118 Lắng nghe ở đây chỉ một chút nữa, để chúng ta có thể hiểu được bài học kỹ hơn một chút với nhau. Bây giờ câu thứ 4.

Bây giờ hãy nghĩ xem người này cao trọng dường nào,...

Tôi cũng, nghĩ vậy. “Hãy nghĩ xem Người này cao trọng dường nào.” Ngài còn hơn cả Con Đức Chúa Trời. Con Đức Chúa Trời có cha có mẹ; Ngài không vậy. Con Đức Chúa Trời có thời gian bắt đầu và thời gian kết thúc; Ngài không. Đó là Ai? Đó là Cha của Con. Đó chính xác là Ai.

*...hãy nghĩ xem người này cao trọng dường nào với...
chính tiên tổ là Áp-ra-ham đã dâng một phần mười trong
tất cả những vật rất tốt của mình chiếm được.*

119 Bây giờ lắng nghe kỹ.

*Và quả thật con cháu họ Lê-vi, mà chịu chức tế lễ, có...
phép thu lấy một phần mười của dân sự, theo luật pháp,
nghĩa là, của anh em mình, dầu chính họ đã từ Áp-ra-ham
mà ra:*

120 Bây giờ theo dõi điều này nếu anh em muốn thấy điều gì đó.

*Nhưng vua vốn không phải thuộc dòng họ...cũng nhận
lấy một phần mười của Áp-ra-ham, và chúc phước cho kẻ
được lời hứa.*

121 Áp-ra-ham đã có lời hứa, và Người này đã chúc phước cho Áp-ra-ham là người đã có được lời hứa. Đây là Ai? Các con trai của Lê-vi đã dâng một phần mười cho các anh em của họ hoặc... Anh em của họ đã trả một phần mười cho họ. Họ có một mạng lệnh của Chúa là lấy một phần mười mà anh em họ đã làm, cho

sự sống của họ, vì họ là chức tế lễ. Vậy thì, điều đó cho thấy chức tế lễ Mên-chi-xê-đéc, như anh em nói về, ngay tại đó. Đúng thế. Nhưng Người này... Ngay cả người đã có lời hứa, người vĩ đại nhất trên trái đất, Áp-ra-ham, đã gặp Người này và dâng phần mười cho Người. [Băng trống—Bt.] Người phải vĩ đại hơn.

122 Hãy lắng nghe.

Vả người bực cao chúc phước cho kẻ bực thấp ấy là điều không cãi gì được.

Chắc chắn vậy. Hãy xem Ngài là Ai.

Lại dâng này những kẻ thu lấy một phần mười đều là người chết;...

Đó là chức tế lễ của phẩm trật các thầy tế lễ và các thầy giảng, và vân vân. Những người mà nhận phần mười, đều chết. Hiểu không?

...nhưng ở đây những kẻ thu lấy phần mười, là kẻ mà có lời làm chứng cho là người đang sống.

123 Một người sẽ lấy phần mười để làm gì, nếu người đó có điều nào... Nếu người đó chưa bao giờ được sinh ra, và sẽ không bao giờ chết, và đã có từ đầu đến cuối, và—và không bao giờ không có cha hay mẹ hoặc dòng dõi, và làm chủ toàn bộ Trời và đất và tất cả trong đó, tại sao người đó lại nhận lấy phần mười? Tại sao người đó yêu cầu Áp-ra-ham trả phần mười? Anh em thấy thật là điều nghiêm ngặt là phải nộp phần mười chứ? Phần mười là đúng. Mỗi Cơ-đốc nhân có bốn phận phải nộp phần mười. Đúng thế. Không bao giờ được thay đổi.

124 Bây giờ:

Lại tôi có thể nói rằng, Lê-vi cũng là kẻ thu lấy phần mười đó, chính mình người cũng bởi Áp-ra-ham mà đã đóng một phần mười.

125 Bây giờ, ờ, ở đây là điều gì đó.

Vì người còn ở trong lòng tổ phụ, lúc Mên-chi-xê-đéc đi đón tiên tổ.

126 Điều gì, Lê-vi à? Áp-ra-ham là ông cố của Lê-vi. Và Kinh Thánh đã nói ở đây, rằng, “Lê-vi đã nộp một phần mười khi ông

còn ở trong lòng của Áp-ra-ham.” Bốn thế hệ trước khi ông sanh ra, ông đã nộp một phần mười cho Mên-chi-xê-đéc. Đáng chúc tụng Danh Chúa!

127 Thế thì, anh em không thể tin vào sự tiền định, hoặc sự định trước; và ở đây, bốn thế hệ trước khi Lê-vi ra khỏi lòng của Áp-ra-ham, đang nộp một phần mười cho Mên-chi-xê-đéc. Ước gì chúng ta có thời gian để đi suốt điều này qua Kinh Thánh.

128 Nếu anh em có thể lấy ví dụ điều đó như trong Giê-rê-mi 1:4, Đức Chúa Trời phán, “Ta đã biết người trước khi tạo nên người trong lòng mẹ người. Và Ta đã biệt riêng người và lập người làm kẻ tiên tri cho các nước.” Thế thì anh em có thể nói rằng anh em đã làm gì? Tôi có thể nói rằng tôi đã làm gì? Chính là Đức Chúa Trời đã tỏ lòng thương xót. Đức Chúa Trời đã biết chúng ta trước khi sáng thế.

129 Ngài không muốn bắt cứ người nào phải hư mất. Chắc chắn không. Nhưng nếu Ngài là Đức Chúa Trời, Ngài đã biết ai sẽ được cứu và ai sẽ không được cứu, hoặc Ngài không biết gì cả. Nếu Ngài không biết...Nếu Ngài không biết ai sẽ làm ra sự Cất lên, trước khi thế gian được hình thành, thì Ngài không phải là Đức Chúa Trời. Nếu Ngài là vô hạn, thì Ngài sẽ...Ngài đã biết mọi con bọ chết, mọi con ruồi, mọi con rận, mọi chim chóc, từng có trên trái đất, trước khi trái đất được hình thành. Đúng thế. Ngài đã biết tất cả mọi thứ. Trước khi sáng thế, Ngài đã biết chúng ta. Kinh Thánh nói, rằng, “Ngài đã biết chúng ta và đã định trước cho chúng ta.”

130 Chúng ta hãy giải quyết việc này chỉ một lần. Hãy quay trở lại Ê-phê-sô, chương 1. Chương thứ 5...Chương 1 của Ê-phê-sô, chỉ một lát. Tôi muốn đọc ở đây chỉ một phút, để anh em thực sự hiểu rằng đó không chỉ là điều mà tôi đang cố gắng nói với anh em. Đó là điều gì đó mà Đức Chúa Trời đang cố gắng nói với anh em. Hiểu không? Bây giờ hãy nghe điều này, thật kỹ, chương 1 của Ê-phê-sô.

Phao-lô, theo ý muốn Đức Chúa Trời làm sứ đồ của Đức Chúa Jêsus Christ,...

Cũng là người đã viết thư Hê-bơ-rơ, đang viết thư này.

...gợi cho các thánh đồ...

Đây không phải cho những người không tin, nhưng cho các thánh đồ, những người đã được thánh-...những người đã được nên thánh.

...ở thành Ê-phê-sô, và cho những kẻ trung tín Chúa Cứu Thế Jêsus:

Nguyên xin ân điển, và sự bình an được ban cho anh em, từ nơi Đức Chúa Trời Cha chúng ta, và từ nơi Đức Chúa Jêsus Christ.

Ngợi khen Đức Chúa Trời và Cha của Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta, Ngài đã xuống phước cho chúng ta đủ mọi thứ phước thiêng liêng ở các nơi trên trời...

“Theo như Ngài...” Bây giờ, lắng nghe kỹ nào, câu thứ 4.

Theo như trước khi sáng thế, Ngài đã chọn chúng ta trong Ngài...

Ai là “chúng ta” ở đó? Hội Thánh.

...Ngài đã chọn chúng ta trong Ngài (Đấng Christ) trước khi sáng thế, trái đất, dựng làm chúng ta được nên thánh không chỗ trách được trước mặt Ngài bởi sự thương yêu:

Đã định trước cho chúng ta được trở nên con nuôi của Ngài bởi Đức Chúa Jêsus Christ, theo ý tốt làm vui lòng Ngài của chính Ngài,

¹³¹ Ai đã làm điều đó? Đức Chúa Trời đã làm điều đó. Ngay từ đầu Đức Chúa Trời đã biết ai sẽ được cứu và ai sẽ không được cứu. Chắc chắn, Ngài không muốn cho người nào bị hư mất. Nhưng Ngài đã không sai Chúa Jêsus đến đây chỉ để xem anh em—anh em sẽ hành động như thế, “Chà, Chúa Jêsus tội nghiệp, tôi cảm thấy tội nghiệp cho Ngài. Có lẽ tốt hơn tôi nên được cứu và chấp thuận nó.” Không, thưa quý vị.

¹³² Ngay từ đầu Đức Chúa Trời đã biết ai sẽ và ai sẽ không. Vì vậy, do đó, Ngài đã biết rằng một số người sẽ, nên Ngài đã sai Chúa Jêsus đến để làm sự giải hòa cho những người mà Ngài đã biết trước. “Vì những kẻ Ngài đã biết trước, thì Ngài cũng đã gọi. Và

những kẻ Ngài đã gọi, thì Ngài đã xưng là công bình. Và những kẻ Ngài đã xưng là công bình, thì Ngài đã (thì quá khứ) làm cho vinh hiển.” Thế đấy.

133 Vì vậy không phải anh em giữ chính mình, mà đó là ân điển của Đức Chúa Trời giữ anh em. Anh em đã không tự cứu mình, hoặc không làm gì để đáng được cứu. Đó là ân điển của Đức Chúa Trời đã cứu anh em. Ân điển của Chúa đã gọi anh em. Sự biết trước của Đức Chúa Trời đã biết anh em. Ngài biết rằng anh em sẽ ở trong nhà thờ này vào đêm nay, trước khi nền tảng của thế giới được đặt ra, nếu Ngài là vô hạn. Nếu Ngài không, thì Ngài không phải là Chúa. Nếu Ngài biết tất cả mọi điều, thì Ngài là Đức Chúa Trời. Nếu Ngài không biết mọi sự, thì Ngài không phải là Đức Chúa Trời. Nếu Ngài là Đức Chúa Trời Toàn Năng, Ngài có thể làm mọi sự. Nếu Ngài không thể làm tất cả mọi việc, thì Ngài không phải là Đức Chúa Trời Toàn Năng. Thế đấy.

134 Vậy làm thế nào anh em có thể nói đó là điều gì đó anh em có thể làm? Anh em không thể làm gì được. Chính là tình yêu và ân sủng của Đức Chúa Trời dành cho anh em, mà anh em thậm chí còn ở đây. Anh em không thể làm gì được, Đức Chúa Trời đã gọi anh em bởi ân điển của Ngài; anh em đã lắng nghe, đã nghe, đã chấp nhận.

135 “À,” anh em nói, “Anh Branham, điều đó khiến cho chúng ta tự do kinh khủng.” Chắc chắn là có. Anh em đang tự do. “Chà, người đó có thể làm bất cứ điều gì anh ta muốn.” Chắc chắn rồi. Tôi luôn làm những gì tôi muốn làm. Nhưng nếu anh em là một Cơ-đốc nhân, anh em không muốn làm sai.

136 Tối nay có một cô gái nhỏ tuổi đang ngồi ở đó, vợ tôi. Tôi yêu cô ấy với tất cả những gì có trong tôi. Và nếu tôi biết rằng tôi có thể chạy quanh với một người phụ nữ khác và bỏ qua điều đó, và nói với cô ấy, và nói, “Meda, anh đã làm sai,” anh em có nghĩ rằng tôi sẽ làm điều đó không? Nếu tôi yêu cô ấy thật, tôi sẽ không làm điều đó. Đúng thế.

137 Bây giờ, điều gì sẽ xảy ra nếu tôi nói, “Ồ, tôi không thể làm điều đó. Bởi vì, tôi sẽ cho anh biết tại sao. Cô ấy sẽ ly hôn với tôi, và tôi đã có...Ồ, tôi là một thầy giảng. Hiểu điều đó sẽ làm gì không? Điều đó sẽ đưa tôi ra khỏi bục giảng, nếu cô ấy ly dị tôi.

‘Một người đàn ông bị ly dị, ồ!’ Tôi có ba đứa con; tôi không thể nghĩ về điều đó. Nhưng, anh bạn à, tôi...”? Ồ, nếu đúng như vậy, thì anh em vẫn hợp pháp. Việc tôi kết hôn với cô ấy không phải là vấn đề pháp lý. Đó không phải là vấn đề pháp lý khiến tôi sống thật với cô ấy. Đó là bởi vì tôi yêu cô ấy. Tôi không phải làm bất cứ điều gì. Tôi cố ý làm điều đó vì đó là chuyện tình yêu. Và nếu anh em yêu vợ mình, anh em cũng sẽ làm giống như vậy.

138 Và nếu anh em yêu vợ mình như thế, với tình yêu *phileo*, anh em phải làm gì với Đấng Christ bằng tình yêu *agapao*, là một tình yêu mạnh hơn gấp triệu lần, nếu anh em thực sự yêu Đức Chúa Trời? Nếu tôi biết tối nay tôi có thể đi ra ngoài và say xỉn, nếu tôi biết tối nay tôi có thể chạy quanh và sống vô đạo đức, nếu tôi biết, tối nay; nếu điều đó thậm chí trong lòng tôi muốn làm như vậy, và tôi đã đi và làm điều đó, biết rằng Ngài sẽ tha thứ cho tôi, tôi sẽ không làm điều đó. Tôi nghĩ quá nhiều về Ngài. Tôi yêu Ngài. Tất nhiên. Chắc chắn vậy.

139 Đó là lý do tôi sẽ không bán kinh nghiệm của mình cho bất kỳ giáo phái nào, (không, thưa quý vị), không cho Phúc Âm Ngũ Tuần, không cho Hội Thánh của Đức Chúa Trời, không Hành Hương Thánh, Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão, Công giáo. Tôi sẽ không lấy bất cứ thứ gì mà có thể được cung cấp, cho kinh nghiệm này. Bởi vì, nó không bao giờ đến bởi con người. Nó đến bởi Đức Chúa Trời. Không, thưa quý vị. Tôi sẽ không bán quyền thừa kế của mình cho điệu nhạc rock-and-roll nào của Elvis Presley, hoặc cho đoàn người Công giáo của anh ta, hoặc của anh ta, hay là, những xe Cadillac, hoặc hàng triệu đô la của anh ta, và vân vân, anh ta nhận được mỗi tháng. Không, thưa quý vị. Tôi yêu Ngài. Và nếu tôi...Chừng nào tôi còn yêu Ngài như thế, thì tôi sẽ ở lại đứng với Ngài. Và nếu Đức Chúa Trời đã gọi tôi và chọn tôi, thì Ngài đã đặt điều gì đó trong tôi, và tôi yêu Ngài.

140 Tôi nhớ Ông Isler. Tất cả các bạn đều biết ông ấy, hầu hết các bạn. Ông ấy đến ngay đây, thượng nghị sĩ bang Indiana; đến đây, chơi đàn ghi-ta của ông. Khi đứa con bé bỏng của tôi chết, vợ tôi chết, và tất cả họ đều nằm trên nghĩa địa ở đây. Và tôi đang đi trên đường, với đôi tay tôi ở phía sau, đang khóc. Ông đã nhảy ra khỏi chiếc xe tải nhỏ, cũ kỹ của mình, đến khoác tay tôi, nói,

“Billy, tôi muốn hỏi anh một câu.” Nói, “Tôi đã nghe anh giảng cho đến nỗi anh gần như ngã trên bục giảng. Nghe anh trên các góc phố và mọi thứ, kêu cầu Đấng Christ.” Nói, “Bây giờ Ngài đã lấy đi cha của anh. Ngài đã lấy đi em trai của anh. Giật lấy cả hai, và họ đã chết trong vòng tay của anh. Ông ấy chết ở đó. Vợ anh đã chết, nắm tay anh. Và đứa con của anh đã chết, và anh kêu cầu Ngài giúp đỡ anh. Và Ngài quay lưng Ngài lại với anh. Anh nghĩ gì về Ngài?”

141 Tôi nói, “Tôi yêu Ngài với tất cả những gì có trong tôi. Nếu Ngài tống tôi xuống địa ngục, tôi vẫn sẽ yêu Ngài.” Ngài là công bình. Tôi không nói điều đó; hai mươi sáu năm đã chứng minh điều đó. Đúng thế.

142 Ước gì anh em yêu Ngài! Không phải là bốn phận, mà, “Tôi không thể làm *điều này*, và tôi không thể làm *điều kia*.” Anh em yêu Ngài quá nhiều để làm điều đó, bởi vì Ngài đã chọn anh em. Anh em không bao giờ chọn Ngài, Ngài đã chọn anh em.

143 Anh em nói, “Tôi đã tìm kiếm Chúa, và đã tìm kiếm Chúa.”

Không một người nào tìm kiếm Đức Chúa Trời. Chính là Đức Chúa Trời, đang tìm kiếm con người. Anh em có thể đang tìm kiếm một ân huệ của Ngài, nhưng Đức Chúa Trời phải thay đổi bản chất của anh em trước khi anh em có thể tìm kiếm Ngài, bởi vì, bạn là một tội nhân, bạn là một con lợn. Đúng thế.

144 Và một số người trong các bạn đi nhà thờ và chỉ sống bởi tư cách thành viên của mình, đi ra đây và làm mọi thứ trên đời, và sau đó vẫn quay lại và nói, “Vâng, tôi thuộc về hội thánh.”Ồ còn lâu mới thuộc về Đức Chúa Trời. Chắc chắn vậy. Tôi không... Nhưng anh em thấy mọi người làm điều đó, anh em có thể nói.Ồ, họ là những thành viên giáo hội tốt. Đúng vậy. Anh em vẫn có thể là thành viên giáo hội và làm những điều đó, nhưng anh em không thể là một Cơ-đốc nhân mà lại làm thế.

145 Như tôi đã nói, sáng nay, “Con quạ già, nếu từng có kẻ đạo đức giả, thì đó là con quạ.” Đúng thế. Nó và chim bồ câu đậu trên cùng một con tàu, đậu trong cùng một chuồng. Và con quạ già hài lòng khi nó được thả ra, và đi ra khỏi Hội thánh đó, để nó có thể đi ra ngoài đó và đậu trên một xác chết cũ và kêu “quạ, quạ,” và

ăn hết con vật *này*, ăn hết con ngựa, và ăn sạch con bò, và bất kể thứ gì, nó thỏa lòng. Nhưng khi Nô-ê thả chim bồ câu ra, nó không thể tìm thấy chỗ cho bàn chân mình được nghỉ ngơi. Nó cũng có quyền đậu lên một con vật chết như con quạ, nhưng đó là hai bản chất khác nhau. Nó là một chim bồ câu, ngay từ đầu. Còn kia là con quạ, ngay từ đầu.

¹⁴⁶ Nhưng, nếu anh em để ý, con quạ già có thể đậu ở đây trên một xác chết và ăn, nửa ngày. Chim bồ câu sẽ đậu trong một cánh đồng lúa mì và ăn, trong nửa ngày. Và con quạ có thể bay ngay ra ngoài đó và ăn thức ăn của chim bồ câu, bao nhiêu tùy thích. Con quạ có thể ăn nhiều lúa mì như nó có thể, hoặc, như chim bồ câu có thể. Nhưng nó, con quạ, có thể ăn thức ăn của chim bồ câu, nhưng chim bồ câu không thể ăn thức ăn của quạ. Đúng vậy.

¹⁴⁷ Vì vậy, những kẻ giả hình có thể đến nhà thờ, và vui mừng và reo hò ca ngợi Chúa, và cứ tiếp tục như vậy, và trở ra ngay và tận hưởng mọi thứ của thế gian. Nhưng một Cơ-đốc nhân được sanh lại không thể làm điều đó, bởi vì tình yêu của Đức Chúa Trời đã ràng buộc người ấy đến mức người ấy không thể làm điều đó.

¹⁴⁸ Vì vậy nếu anh em chỉ là một Cơ-đốc nhân bằng cách gia nhập giáo hội, và bỏ làm *điều này* và *điều kia*, và mong muốn giống như vậy trong anh em, anh em cần phải được rửa sạch một lần nữa. Điều đó hoàn toàn đúng.

¹⁴⁹ Và các bạn là những người nữ mà có thể mặc với những chiếc quần đùi ngắn ngắn, và ra đường ngay tại đây, và rồi tự xưng mình là “tín đồ.” Bạn là một tín đồ, nhưng có thể, bạn là một tấm gương kém cỏi. Nếu bạn thực sự có Đấng Christ trong lòng, bạn sẽ không phải nghĩ về những thứ như thế. Tôi không quan tâm những người nữ còn lại, và những cô gái còn lại làm gì, các chị sẽ khác hẳn, bởi vì các chị yêu Đấng Christ quá nhiều.

¹⁵⁰ Ngày nọ tôi nói chuyện với một phụ nữ, trong một ngôi nhà, và chị ấy giơ hai tay lên như thế *này*, nói, “Thưa Mục sư Branham, tôi hầu như khỏa thân, ở đây trong nhà của tôi. Tôi đang đi dạo xung quanh.”

151 Tôi nghĩ, “Thật xấu hổ cho chị.” Trong nhà riêng của quý vị, tôi không quan tâm các chị đang ở đâu. Đúng thế. Hãy ăn mặc và hành động như một người nữ, như một quý cô nên làm. Thật xấu hổ cho các chị. Nhưng các chị cứ...Đúng thế, Kinh Thánh nói, “Nếu các người yêu những điều đó, những điều thuộc về thế gian, thì tình yêu của Đấng Christ thậm chí không ở trong các người.” Và nếu các bạn yêu mến Chúa, thật sự hết lòng, hết linh hồn, với tất cả tâm trí, thì các bạn sẽ không giữ những điều bẩn thỉu, nhơ nhớp cũ. Đúng thế.

152 Và anh em chấp sự, và các anh em khác ở đây, chạy ngoài đường ở đây, ngoài cổ nhìn mỗi người trong số họ những người nữ. Thật xấu hổ về các anh; và tự xưng mình là “con trai của Đức Chúa Trời.” Tôi biết điều đó làm đau lòng, nhưng thà bị cháy sém còn hơn bị cháy mãi mãi ở đó. Vì vậy, nếu anh em làm những điều đó...Vậy thì, anh em không thể giúp được gì nếu một người nữ đi xuống phố, mặc quần áo hở hang. Nếu anh em nhìn, anh em nhất định phải nhìn thấy cô ấy, nhưng anh em có thể quay đầu đi. Kinh Thánh nói, “Hễ ai nhìn một người đàn bà mà động lòng ham muốn, là đã phạm tội tà dâm với người ấy trong lòng anh em rồi.”

153 Xin để tôi nói cho các chị em biết đôi điều, chị em yêu dấu, chị em sẽ trả lời. Tôi không quan tâm, chị em có thể trong sạch như một hoa huệ. Chị em có thể thực sự không bao giờ phạm một tội lỗi thuộc loại đó, tội vô đạo đức, trong cuộc đời của mình. Nhưng nếu các chị ăn mặc như vậy, các chị sẽ trả lời tại sự Phán xét vì đã phạm tội tà dâm với mọi người đàn ông nhìn các chị. Kinh Thánh đã cho biết. Và bước xuống đường, ai phạm tội, người đàn ông à? Không, thưa quý vị. Là các chị. Các chị đã tự phơi bày theo cách đó.

154 Người nữ đã có một vị trí tuyệt vời. Đó là một vị trí thiêng liêng, tốt đẹp, tuyệt vời. Nhưng các chị phải tự giữ mình theo cách đó, để giữ chức vụ của mình như các chị nên làm, như một người mẹ, một người nữ và phụ nữ nói chung. Khi nữ tính bị phá vỡ, xương sống của bất kỳ quốc gia nào cũng bị phá vỡ. Và đó là lý do, ngày nay, đất nước của chúng ta bị hủy hoại, là vì những điều vô đạo đức của phụ nữ chúng ta. Điều đó hoàn toàn

đúng. Chắc chắn. Đó là sự thối nát giữa chúng ta, điều mà đang phá vỡ nó.

155 Những gì anh chị em cần là gặp Mên-chi-xê-đéc này một lần. A-men. Hãy để Ngài—hãy để Ngài chúc phước cho anh chị em và ban cho anh chị em rượu, bánh, Sự sống Đời đời. Rồi anh chị em sẽ thấy các sự việc khác hẳn. Rồi anh chị em sẽ...Nó sẽ khác hẳn. Chị em sẽ không muốn các chàng trai đang làm một...tiếng hú của chó sói với mình, tiếng hú của chó sói, hoặc bất cứ thứ gì các chị muốn gọi nó. Chắc chắn không. Các chị sẽ khác hẳn.

156 Và các chị muốn nói với tôi rằng các chị ăn mặc như vậy, và đi ra đó, vì mục đích nào khác chẳng? Các chị nói, “Ồ, nó mát mẽ hơn.” Các chị đang nói dối. Nó không mát hơn. Khoa học chứng minh rằng nó không mát hơn. Đó là một...Đó là sự ham muốn đến với chị em, thưa chị. Chị không nhận ra điều đó. Tôi không cố làm tổn thương các bạn, nhưng tôi đang cố gắng cảnh báo các bạn. Rất nhiều người phụ nữ đạo đức, trong sạch hết sức, một cô gái nhỏ xinh xắn, đi ra ngoài với chúng các thứ, trên đường phố, vô ý thức không biết mình đang làm gì, bởi vì một thầy giảng sa ngã nào đó sợ chồng chị không nộp phần mười trong nhà thờ nữa. Nếu ông ấy đã từng gặp Mên-chi-xê-đéc, ông ấy sẽ không nghĩ những điều đó. Ông ấy sẽ rao giảng Phúc âm. Nếu nó cháy xém sau lưng họ, thì ông ấy cũng sẽ giảng Điều đó, dù sao đi nữa. Điều đó hoàn toàn đúng.

157 Anh em làm điều đó, và anh em làm điều đó bởi vì rằng một linh ham dục ở trên. Và đàn ông các anh mà sẽ để vợ mình làm những điều đó, tôi có rất ít hy vọng về anh em như một người đàn ông. Đúng thế. Đúng thế. Vậy thì, không có lời khen về điều đó, bởi vì, hoặc, không có lời xin lỗi, bởi vì, điều đó là thật. Bất kỳ người đàn ông nào để vợ mình ra đường và hành động như thế, thưa anh em, anh nên mặc quần áo cho *cô ấy*. Đúng thế. Anh em, ồ, chào ôi!

158 Tôi không nói vợ tôi sẽ không làm điều đó. Nhưng tôi phải được thay đổi và được biến cải, với những gì tôi có bây giờ, nếu tôi từng sống với cô ấy trong khi cô ấy đang làm nó. Và điều đó hoàn toàn đúng.

Các cô con gái của tôi, chúng có thể làm điều đó khi chúng trở thành phụ nữ. Tôi không nói rằng chúng sẽ không. Tôi không biết. Điều đó tùy thuộc vào lòng thương xót của Đức Chúa Trời. Tôi hy vọng chúng không làm như vậy. Nếu chúng làm vậy, chúng sẽ bước qua những lời cầu nguyện của một người cha công chính. Chúng sẽ bước qua cuộc đời của người nào đó đã cố gắng sống đúng đắn, nếu chúng từng làm điều đó. Đúng thế. Nhưng tôi muốn sống đúng, dạy đúng, là đúng đắn, và có thể giáo huấn chúng đúng đắn. Nếu chúng làm điều đó, chúng sẽ chiến đấu để nhanh đến địa ngục, bỏ qua sự giảng dạy của tôi, và bỏ qua Đấng Christ của tôi, và bỏ qua những lời cảnh báo của tôi, đúng thế, nếu chúng làm điều đó. Chắc chắn. Đúng thế.

¹⁵⁹ Hồ thẹn cho bạn. Nếu bạn từng gặp Đấng Christ, mặt đối mặt, và Ngài ban phước cho bạn, và đặt nụ hôn tán thành đó lên lòng bạn, thì tất cả ma quỷ trong địa ngục sẽ không bao giờ khiến bạn mặc chúng nữa. Đúng thế. Bạn đã thay đổi từ sự chết sang Sự sống, và những cảm giác ưa thích của bạn được đặt trên những thứ ở trên chứ không phải ở những thứ dưới đất. A-men. Tốt hơn là tôi để lại đề tài đó. Nó là vấn đề tế nhị. Được rồi. Nhưng đó là Sự thật.

¹⁶⁰ Được rồi, bây giờ chúng ta sẽ tiếp tục một chút nữa, rồi chúng ta sẽ kết thúc.

...quả thật chúng là con cháu họ Lê-vi,...theo luật pháp, đã nhận lấy một phần mười của chức vụ của chức tế lễ, và có phép thâu lấy một phần mười của dân sự, nghĩa là, của anh em mình, vì chính họ cũng đã từ Áp-ra-ham mà ra:

Nhưng vua vốn không phải đồng họ mà đã lấy một phần mười của Áp-ra-ham và chúc phước cho kẻ mà đã được lời hứa.

Vả người bực cao chúc phước cho kẻ bực thấp, ấy là điều không cãi được.

Lại chẳng này những kẻ thâu lấy một phần mười đều là người hay chết: còn ở đây người đã nhận chúng, ấy là kẻ mà có lời làm chứng là người đang sống. Và tôi...

Và như tôi có thể...nói rằng, Lê-vi cũng, đã nhận lấy một phần mười, đã nhận một phần mười đó, chính mình người cũng bởi Áp-ra-ham mà nộp một phần mười,

Vì lúc Mên-chi-xê-đéc đi đón tiên tổ người, thì người còn ở trong lòng tổ phụ.

161 Thái độ của—của anh chị em đối với Đấng Christ sẽ gây một ấn tượng lớn trên con cái của anh em sẽ là gì. Đời sống của anh chị em mà anh chị em đang sống trước gia đình của mình sẽ gây một ấn tượng lớn trên con cái anh chị em sẽ như thế nào. Bởi vì, Kinh Thánh nói, rằng, “Ngài sẽ giáng họa vì điều tội lỗi của cha mẹ trên con cái đến đời thứ ba và thứ tư.”

162 Bây giờ, chỉ một vài phút nữa, trước khi kết thúc.

Và do đó nếu sự trọn vẹn (đó là sự trọn vẹn của anh chị em lần nữa) là bởi chức tế lễ của người Lê-vi, (vì dưới điều đó dân sự đã nhận luật pháp,) thì có sao còn cần điều đó phải đến...dấy lên một thầy tế lễ khác lập theo ban Mên-chi-xê-đéc, và không được kêu gọi theo ban A-rôn?

163 Luật pháp, người tuân thủ luật pháp, đây, “Ồ, anh phải làm điều này. Nếu anh không làm điều này, anh không phải là một Cơ-đốc nhân. Nếu anh không giữ ngày sa-bát! Nếu anh không...Nếu anh ăn thịt! Nếu anh làm những điều này!” Tất cả những ý tưởng dựa trên luật pháp này. “Và anh phải đi nhà thờ. Nếu không, anh sẽ phải chịu một hình phạt cho điều đó. Anh phải làm buổi cầu nguyện đặc biệt.” Những thứ đó là vô nghĩa. Anh em được cứu bởi ân điển của Đức Chúa Trời, bởi sự biết trước của Đức Chúa Trời, bởi sự tiền định của Ngài. Đức Chúa Trời đã gọi Áp-ra-ham bởi sự định trước, bởi sự biết trước. Ngài đã gọi. Ngài ghét Ê-sau, và yêu Gia-cốp, trước khi một trong hai được sinh ra. Đúng thế. Chính—chính là sự biết trước của Đức Chúa Trời mà biết những điều này.

164 Thế thì anh em nói, “Sự ích lợi của việc rao giảng Phúc âm là gì?”

165 Bây giờ tôi sẽ nói với anh em, điều này. Phao-lô đã trả lời điều đó, hoặc đúng hơn là Chúa Jêsus, đã trả lời. Chúa Jêsus đây này. Ngài phán, “Nước Thiên đàng giống như một người đi đến đây,

một cái—một cái ao hay một cái hồ, và thả lưới. Người đó kéo vào. Từ trong đó, người đó có được rùa. Người có được những con rùa nước ngọt. Người có rắn. Người có thằn lằn. Người có ếch. Người có nhện. Người có những con vật ăn xác thối. Người có—người có cá.” Vậy thì, người đó chỉ đang đánh cá.

166 Điều đó giống như Phúc âm. Nó đây này, tôi đang rao giảng Phúc âm. Tôi chỉ quăng lưới ra. Tôi kéo nó, tôi nói, “Tất cả những ai muốn, bất cứ ai, hãy để người đó đến.” Một số người lên đây, bàn thờ. Tất cả đều bám chung quanh bàn thờ. Họ cầu nguyện. Họ khóc. Tôi không biết người này hay người kia. Đó không phải việc của tôi. Tôi không được sai đến để đoán xét.

167 Nhưng, có một số trong đó là ếch. Có một số là thằn lằn. Có một số đó là rắn. Đó là, một số, là rùa. Và có một số đó là cá. Không phải việc của tôi để đoán xét. Tôi nói, “Lạy Cha, đây là những gì con đã kéo được.”

168 Nhưng, con ếch là một con ếch, ngay từ đầu.

169 Con nhện, con nhện già sẽ ngồi ở đó và nhìn xung quanh, một lát, đảo đôi mắt to, nhìn xung quanh, và nói, “Anh biết không? Tôi thật gần như không thể chịu đựng được Điều này.” Tôm, tôm, tôm, tôm, chúng chạy ra.

170 Bà già rắn sẽ ngẩng đầu lên, và nói, “Ồ, anh biết gì không? Nếu họ định rao giảng như thế, chống lại việc mặc quần đùi và những thứ khác, mà tôi thích. Vậy tôi sẽ ra khỏi đám người thánh quá máu đó. Phải là thế thôi.” Quý vị là một con rắn ngay ban đầu. Điều đó hoàn toàn đúng. Vâng.

171 Và đây một con ếch cóc già, ngồi với điều xì gà to lớn đó trong miệng, giống như một con bò đực Texas bị cưa sừng, sẽ đứng đó và nhìn xung quanh, nói, “Ồ, hút thuốc không bao giờ khiến tôi cảm thấy tội lỗi. Tôi sẽ ra khỏi đây, ngay bây giờ.” À, bạn là con ếch già, bạn là thế, ngay từ đầu. Điều đó hoàn toàn đúng. Điều đó hoàn toàn đúng.

172 Bản chất của anh em chứng minh anh em là gì. Đời sống của anh em cho thấy, phản ánh những gì anh em đang có, và lúc ban đầu. Không khó cho tôi thấy điều đó. Không khó để anh em nhìn thấy nó.

173 Nếu tôi đến nhà của người nông dân Roy Slaughter đang ngồi ở đây, và tôi nhìn thấy những con lợn đang ngồi trên đồng phân, ăn phân, tôi không muốn nghĩ xấu về điều đó. Nó là một con lợn. Nhưng nếu tôi nhìn thấy một con chiên trên đồng phân đó, tôi sẽ ngạc nhiên. Ừ-m. Hiểu không? Đừng lo, anh em sẽ không thấy nó ở đó. Nó không thể chịu đựng được. Đúng thế.

174 Và một người được sanh ra bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời ghét những sự thuộc về thế gian. Đúng thế, “Vì nếu anh em yêu mến thế gian hay những sự thuộc về thế gian, thì tình yêu thương của Đức Chúa Trời không ở trong anh em.”

175 Nếu tôi chạy quanh quần với phụ nữ mỗi ngày, và đi về, nói với vợ tôi rằng tôi yêu nàng, nàng sẽ biết tôi là kẻ nói dối. Những hành động của tôi sẽ nói lớn hơn lời nói của tôi. Chắc chắn. Tôi chứng minh với nàng rằng tôi đã không yêu nàng, bởi vì tôi không thật lòng với nàng.

176 Nàng đã nói với tôi rằng nàng yêu tôi, và mỗi khi tôi đi vắng, nàng sẽ đi với người khác, điều đó chứng tỏ rằng nàng không yêu tôi. Đúng. Hành động của nàng chứng minh điều đó. Tôi không quan tâm đến việc nàng sẽ cố nói với tôi như thế nào, “Bill, em yêu anh, và không có ai khác trên đời này ngoài anh,” tôi biết nàng là một kẻ nói dối.

177 Và khi anh em cố gắng nói, “Lạy Chúa, con yêu Ngài,” mà đang làm những việc thuộc về thế gian, thì ngay từ đầu, Đức Chúa Trời biết anh em là kẻ nói dối. Vậy tại sao? Có ích gì khi chấp nhận một kinh nghiệm nửa vời cũ kỹ, và một điều gì đó khác tương tự như thế, trong khi bầu trời vĩ đại của Thiên đàng tràn ngập những điều thực tế? Tại sao anh em lại muốn trở thành một Cơ-đốc nhân khốn khổ, tuyên xưng, nửa vời, chưa chín chắn? Khi mà, anh em có thể trở thành một đứa con thực sự được tái sanh của Đức Chúa Trời, với tiếng chuông vui mừng của Thiên đàng vang lên trong lòng anh em, vui mừng, và ngợi khen Đức Chúa Trời, và sống một cuộc đời đắc thắng qua Đức Chúa Jêsus Christ.

178 Đừng cố gắng tự mình làm điều đó vì anh em sẽ thất bại, ngay từ đầu. Nhưng hãy nhận lấy Ngài, Đó là Lời của Ngài, và yên nghỉ trên những gì Ngài đã nói là Lẽ thật. Và hãy tin Ngài, và

yêu Ngài, và Ngài sẽ làm cho mọi sự hoạt động phù hợp với anh em. Chính là điều đó. Đó là ý tưởng.

¹⁷⁹ Xin Chúa ban phước cho anh em. Không muốn mắng anh em, nhưng thưa anh em, tốt nhất là anh em nên được mắng một chút. Anh em là những con trẻ của tôi. Hiểu không? Và bất kỳ người cha nào yêu thương con cái của mình chắc chắn sẽ sửa trị chúng, nếu không người không phải là người cha tốt. Đúng không? Đúng thế. Và ông bố này chỉ có một luật lệ, và đó là luật lệ của gia đình. Và Đức Chúa Trời chỉ có một luật lệ, và đó là Lời Ngài.

¹⁸⁰ Nếu chúng ta tin Lời Ngài, thì chúng ta sẽ sống theo Lời Ngài. Đó là bốn phận của chúng ta, nếu chúng ta đã từng gặp Đức Chúa Trời. Không phải vì anh em nói, “Ồ, tôi đi nhà thờ, và tôi phải làm *điều này*.” Anh em thật khốn khổ. Đừng làm thế. Tại sao anh em lại muốn trở thành một con quạ khốn khổ, già yếu, không tin kính trong khi anh em có thể là một con chim bồ câu? Chắc chắn vậy. Anh em chỉ cần thay đổi bản chất của mình. Và anh em thay đổi bản chất của mình, trở thành con trai và con gái của Đức Chúa Trời, được bình an với Đức Chúa Trời.

¹⁸¹ Chúa Jêsus! “Ấy vì đó mà chính mình Đức Chúa Jêsus đã chịu khổ tại ngoài cửa thành, để lấy Huyết của Chính Ngài làm cho dân sự nên thánh,” Hê-bơ-rơ 13:12 và 13. Rô-ma 5:1, “Vậy chúng ta đã được xưng công bình bởi đức tin,” không phải sự bắt tay, không phải bởi phép báp-têm bằng nước, không phải bởi sự đặt tay, không phải với sự la hét, không phải với việc nói tiếng lạ, không phải với bất kỳ cảm giác nào. “Nhưng được xưng công bình bởi đức tin, chúng ta được bình an với Đức Chúa Trời qua Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta.” Chúng ta đã vượt qua sự chết mà đến với Sự sống, và trở thành những tạo vật mới, bởi vì chúng ta đã tin vào Con độc sanh của Đức Chúa Trời, và tin nhận Ngài như Đấng Cứu Rỗi của cá nhân chúng ta. Và Huyết của Ngài hành động, tối nay, như một sự giải hòa cho tội lỗi của chúng ta, đứng vào vị trí của chúng ta.

¹⁸² Trong Cựu Ước, chỉ có một nơi duy nhất để có mối tương giao, đó là dưới huyết. Mọi người tin đều đến dưới huyết. Khi con bò cái tơ đỏ bị giết, nó đã được làm của lễ chuộc tội. Nó phải có màu

đỏ. Và chương 19 của Xuất Hành, nếu anh em nào muốn đọc. Và nó phải được lấy đi, tất cả, móng guốc, bị thiêu với nhau. Và rồi thứ đó được tạo thành nước tẩy uế. Nó được đặt ngoài cổng. Nó phải được nắm giữ bằng bàn tay tinh sạch. Huyết của con bò cái tơ này đã đi trước...đến hội chúng, và rảy lên cửa bảy lần. Và giờ đây, mỗi người bị ô ւế bước lên, trước tiên phải nhận ra và nhìn thấy huyết đó, và nhận ra rằng bên dưới huyết đó chỉ có một sự thông công duy nhất. Đó là nơi duy nhất mà người thờ phượng có thể thực sự thờ phượng chính thức, là ở dưới huyết.

183 Thế thì, điều trước tiên người ấy phải làm, trước khi có thể đến dưới huyết, phải có nước tẩy uế này rảy lên trên người, và kẻ ô ւế được làm cho sạch.

184 Và họ lấy nước tẩy uế mà rảy lên khách bộ hành, và phân rẽ người đó khỏi tội lỗi của mình. Và rồi người đó bước đi dưới bảy vệt máu này, và có mối thông công với những người tín đồ còn lại trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời.

185 Chỉ có một cách duy nhất để làm điều đó. Không phải sự bắt tay, không phải gia nhập giáo hội, không phải bởi những phép báp-têm, không phải bởi những cảm xúc; nhưng bước đến với nước tẩy uế, đặt bàn tay của anh em, bởi đức tin, lên đầu Chúa Jêsus, và nói, “Tôi là tội nhân, và Ngài đã chết thay cho tôi. Và Điều gì đó trong tôi nói với tôi rằng Ngài sẽ tha thứ cho tội lỗi của tôi, và tôi tin nhận Ngài là Đấng Cứu Rỗi của cá nhân tôi bây giờ.” Bước đi bên dưới Huyết, nơi xa kia, có sự tương giao với con cái của Đức Chúa Trời. Chính là điều đó. Ăn bánh, uống rượu, và có sự thông công với hội thánh.

186 Ồ, Ngài há chẳng tuyệt vời sao? Ngài há chẳng tốt lành sao? Bây giờ, điều này dường như lạ đối với bạn, thưa bạn. Nhưng tôi—tôi đứng đây và nói những điều này để làm gì? Tôi có nói họ cố gắng để làm cho chính tôi khác biệt với người khác không? Nếu tôi làm vậy, thì tôi cần phải ăn năn. Tôi đang nói Điều đó bởi vì Đức Chúa Trời đã nói Điều đó, bởi vì Đó là Lời của Đức Chúa Trời. Và hãy lắng nghe. Sẽ đến một lúc, và bây giờ là, lúc mà người ta đang đi từ đông sang tây, cố gắng tìm kiếm Lời Đức Chúa Trời, nhưng không thể tìm thấy Nó.

187 Khi anh em đi vào một buổi nhóm, điều đầu tiên anh em thấy, anh em đi vào đó và họ có đám người nói tiếng lạ và những sự thông giải, và một người nào đó đứng lên và cứ trích dẫn Kinh Thánh; và đó là xác thịt. Chắc chắn vậy. Đức Chúa Trời đã nói cho chúng ta “đừng dùng những lời lặp lại vô ích,” còn Ngài thì sao? Nếu Ngài đã viết Nó một lần, anh em hãy tin Nó. Ngài không cần phải nói Nó lại lần nữa. Tiếng lạ và sự thông giải là đúng, nhưng đó phải là một sứ điệp trực tiếp cho hội thánh và cho ai đó, không chỉ xác thịt và những thứ tương tự. Và rồi anh em vượt lên trong tất cả những thứ khác này.

188 Ngày nọ ở đây, có hai người đàn ông bước vào...và một người đàn ông và một người vợ, và người đàn ông và người vợ, vừa mới kết hôn, bước vào một nơi, để đi đến châu Phi như là nhà truyền giáo. Người nào đó đã đứng lên và đưa ra một lời tiên tri, và nói tiếng lạ và thông giải, rằng, “Họ đã có vợ của người khác.” Rằng, “Không nên cách ấy. Họ đã kết hôn sai trật.” Và hai người đó đã ly thân và tái hôn, hết lần này đến lần khác. Một người đã lấy vợ của người kia, người khác, trong một giáo phái Ngũ Tuần hàng đầu, và đi đến châu Phi như là những nhà truyền giáo.

189 Thừa anh em, khi anh em tuyên thệ, anh em có bốn phận ràng buộc với lời thề đó cho đến khi cái chết để anh em được tự do. Hoàn toàn chính xác. Chắc chắn. Khi anh em tuyên thệ, nó đang ràng buộc.

190 Tất cả những điều đó, vô nghĩa! Và nó sẽ đến mức mà khi anh em đi đến các nhà thờ, nó quá lạnh lẽo và hình thức và khô khan, cho đến nỗi nhiệt kế thuộc linh sẽ xuống âm năm mươi độ. Nhiều người ngồi như giống cái mụn cơm trên quả dưa chua, đúng là cáu kỉnh và dửng dưng và nhăn nhó. Và nếu anh em nghe người nào đó, ở trong góc đó, có thể sẽ lẩm bẩm thốt ra một tiếng nhỏ “a-men,” thỉnh thoảng, giống như điều đó làm họ đau đớn, tất cả họ sẽ vươn cổ như ngỗng, để nhìn xung quanh, xem điều gì đã xảy ra. Anh em biết đó là sự thật. Tôi không đang nói điều đó để đùa. Đây không phải là nơi để đùa. Đó là Sự thật. Đúng. Tôi đang nói điều đó bởi vì đó là Lễ thật Phúc âm.

191 Và mặt khác, anh em nhận được một loạt những điều vô nghĩa của một loạt các cảm xúc xác thịt đang phấn khích, và Lời

chân chính của Đức Chúa Trời cuối cùng đã đến một nơi đến chỗ mà anh em hiếm khi nghe thấy Nó: con đường ôn hòa xưa, Phúc Âm, Sự sáng cho đường lối tôi, halêlugia, Huyết của Chiên Con, tình yêu của Đức Chúa Trời mà phân rẽ chúng ta khỏi những thứ thuộc về thế gian.

192 “Anh em đã nói tiếng lạ chưa, anh ơi? Anh chưa có Nó. Anh đã hét lên cho đến khi có cảm giác lạnh sống lưng không? Anh đã nhìn thấy những quả bóng lửa không?” Ồ, vô lý! Không có chuyện như vậy.

193 Anh chị em đã tin vào Chúa Jêsus Christ và chấp nhận Ngài làm Cứu Chúa của mình chưa? Và Thánh Linh của Đức Chúa Trời làm chứng với linh của anh chị em, rằng anh chị em là con trai và con gái của Đức Chúa Trời. Và đời sống của anh chị em sanh bông trái của tình yêu thương, sự vui mừng, bình an, nhịn nhục, nhân từ, nhu mì, hiền lành. Thế thì anh chị em là Cơ-đốc nhân. Nếu không, tôi không quan tâm anh chị em làm gì.

Phao-lô đã nói, “Dầu tôi có thể bỏ thân mình để bị đốt như một cửa lễ. Dầu tôi biết mọi sự mầu nhiệm của Đức Chúa Trời. Dầu tôi có thể có đức tin dời núi được. Dầu tôi có thể nói các thứ tiếng của loài người và các Thiên sứ. Tôi cũng chẳng ra gì.” Điều đó thì thế nào? Cô-rinh-tô Nhất 13; tìm xem Điều đó có đúng hay không.

194 Bây giờ hãy tìm xem thử—thử Cô-rinh-tô, Cô-rinh-tô Nhì 13, tôi tin là vậy. Hoặc, ồ, đó là Cô-rinh-tô Nhất hoặc Nhì. Cô-rinh-tô Nhất ở đó, Cô-rinh-tô Nhất 13, là đúng. “Dầu tôi nói các thứ tiếng của loài người và các Thiên sứ, cả thứ có thể thông giải được và không thể thông giải được, thì tôi cũng chẳng ra gì.” Thế thì, lãng phí thời gian cho nó có ích gì?

195 “Dầu tôi hiểu mọi sự mầu nhiệm của Đức Chúa Trời.” Tại sao anh em đi đến các thần học viện và cố gắng học hỏi nhiều như vậy? Tốt hơn hết anh em trở nên đúng đắn với Đức Chúa Trời, trước tiên. Chắc chắn vậy. “Dầu tôi, ‘Ồ, phước thay halêlugia!’”

196 Anh em đến mức mà thậm chí không thể có một hội chúng trừ khi anh em có một chiến dịch chữa lành hoặc một số loại

phép lạ đang diễn ra. “Một dòng dơi yếu đuối và gian dâm tìm kiếm như vậy.” Anh em muốn có gì với điều đó?

197 Phao-lô nói rằng ông có thể làm đủ mọi việc, thậm chí dời núi, mà vẫn chẳng ra gì. “Sự nói tiếng lạ, sẽ thôi. Sự thông biết, hầu bị bỏ. Những lời tiên tri, sẽ hết. Nhưng khi sự trọn lành đến, nó sẽ còn lại mãi mãi,” và tình yêu thương là sự trọn lành. “Đức Chúa Trời quá yêu thương thế gian, đến nỗi đã ban Con một của Ngài.” Hầu cho, “Hễ ai run, hễ ai lắc, hễ ai nói, bất cứ ai?” “Hễ ai tin nơi Ngài sẽ không bị hư mất bao giờ, nhưng được Sự sống Đời đời.” Hãy tin điều đó, hỡi các con.

198 Họ cố gắng làm cho nó trở nên quá phức tạp, những *điều này* và những *điều khác*. Khi mà, nó sôi sục ngay vào một điều: đức tin cá nhân của anh em nơi Đức Chúa Trời. Chính là điều đó. Điều đó nói với nó. “Bởi đức tin,” không phải bằng cảm thấy. “Bởi đức tin,” không phải bằng cảm xúc. “Bởi đức tin,” không phải bằng cảm giác. “Nhưng bởi đức tin mà anh em được cứu; và điều đó bởi...” Bởi vì anh em đã tìm kiếm Chúa? Bởi vì anh em là một người tốt? Bởi vì, “Đức Chúa Trời, bởi ân điển, đã biết trước anh em và định cho anh em được Sự sống Đời đời.”

199 Chúa Jêsus phán, “Không ai có thể đến với Ta, nếu Cha Ta không kéo người ấy đến. Và tất cả những kẻ đến với Ta, Ta sẽ ban cho người ấy Sự sống Đời đời. Không ai có thể nhổ họ khỏi tay Ta. Họ là của Ta. Họ mãi mãi được cứu. Ta đã có họ. Không ai có thể nhổ họ khỏi tay Cha Ta, và Ngài là Đấng ban họ cho Ta. Họ là những món quà tình yêu của Ta.”

200 “Và tất cả những ai Ngài đã biết trước, thì Ngài đã gọi.” Ngài không gọi trừ khi Ngài đã biết người đó. “Tất cả những kẻ Ngài đã gọi, Ngài đã xưng công bình; tất cả những kẻ Ngài đã xưng công bình, Ngài đã làm cho vinh hiển.” Vì vậy, anh em thấy đấy, chúng ta chỉ ở sự yên nghỉ trọn vẹn.

201 Bây giờ, tôi biết có rất nhiều người tuân thủ luật pháp ở đây, chín mươi chín phần trăm trong các bạn. Nhưng, nhìn xem, nếu anh em thật sự hiểu Điều này và nhận ra rằng tôi không đang cố gắng nói với anh em điều gì đó.

202 Thế thì anh em nói, “Ồ, Anh Branham, tôi luôn nghĩ rằng tôi phải làm *điều này* và tôi phải làm *điều kia*.” Có một sự khác biệt như—như vậy trong điều đó, thưa anh em, anh em phải làm gì và anh em muốn làm gì. Anh em được cứu, không phải vì anh em đã có một việc để làm với nó. Anh em được cứu bởi vì Đức Chúa Trời đã cứu anh em trước khi sáng thế.

203 Lắng nghe. Nghe đây. Kinh Thánh đã nói, trong Khải Huyền. Bây giờ tôi sẽ đưa anh em đi từ đầu tiên đến cuối cùng. Kinh Thánh cho biết, trong Khải Huyền, rằng, khi con thú đến, nó đã lừa dối tất cả trên trái đất. Con thú đã làm. “Hắn đã lừa dối tất cả trên trái đất, những người không có tên trong Sách Sự sống của Chiên Con...” Kể từ khi sự phục hưng bắt đầu? Điều đó nghe có vẻ đúng không?Ồ, vì thầy giảng đã giảng bài giảng mạnh mẽ đó chẳng? Kể từ khi người đó được chữa lành chẳng? “...kể từ khi sáng thế.”

204 Chúa Jêsus đã bị giết ở đâu, ở Đồi Sọ à? Không, thưa quý vị. Chúa Jêsus đã bị giết trước khi sáng thế. “Kìa Chiên Con của Đức Chúa Trời, đã bị giết trước khi sáng thế.” Đức Chúa Trời, ban đầu, khi Ngài thấy tội lỗi, Ngài đã thấy những gì đã xảy ra, Ngài phán Lời. Và Chúa Jêsus đã bị giết trước khi sáng thế. Và mọi người đã được cứu, được cứu, theo Kinh Thánh, khi Chiên Con bị giết trong tâm trí của Đức Chúa Trời, trước khi sáng thế. Khi đó anh em đã được bao gồm trong sự cứu rỗi. Vậy anh em sẽ làm gì về Điều đó?

205 Đó là Đức Chúa Trời. Đáng chúc tụng Danh Chúa! “Chính là Đức Chúa Trời đã làm việc; chẳng phải người nào ao ước hay người nào bôn ba mà được, bèn là Đức Chúa Trời tỏ lòng thương xót.”

Nếu Chúa Jêsus bị giết trước khi sáng thế, thì phải mất bốn nghìn năm trước khi điều đó thực sự xảy ra. Nhưng khi Đức Chúa Trời phán lại điều đó ở đây, thì mọi Lời của Đức Chúa Trời đều vững vàng. Nó là bất biến. Nó bất khả phân. Nó không thể sai. Và khi Đức Chúa Trời giết Con trước khi sáng thế, Ngài cũng bị giết nhiều như khi Ngài ở trên Đồi Sọ. Đó là một sản phẩm hoàn tất, khi Đức Chúa Trời đã phán vậy. Và hãy nhớ rằng, khi Chiên Con bị giết, sự cứu rỗi của anh em đã được bao gồm trong của lễ, bởi

vì Kinh Thánh nói rằng tên của anh em đã được “Được viết trên Sách Sự Sống của Chiên Con trước khi sáng thế.”

Còn điều đó thì sao? Sau đó chúng ta sẽ làm gì? Chính Đức Chúa Trời đã tỏ lòng thương xót. Chính Đức Chúa Trời đã gọi anh em. Chính Đức Chúa Trời đã chọn anh em trong Đấng Christ trước khi sáng thế. Chúa Jêsus phán, “Các người không hề—các người không hề chọn Ta. Ta đã chọn các người. Và Ta đã biết các người, trước khi sáng thế.” Thế đấy.

²⁰⁶ Vì vậy, đấy, điều đó làm anh em sợ hãi. “Ồ, tôi tự hỏi liệu mình có thể tiếp tục nắm giữ được không? Tôi sẽ làm điều đó, chúc tạ Đức Chúa Trời, nếu tôi cứ tiếp tục giữ vững.” Không phải là tôi có giữ, hay không. Đó là Ngài có tiếp tục giữ, hay không. Đó là những gì—những gì Ngài đã làm, không phải những gì tôi đã làm. Chính là những gì Ngài đã làm.

Như dưới luật cứu chuộc. Đây là một điều nhỏ tôi muốn nói trước khi kết thúc.

²⁰⁷ Điều gì sẽ xảy ra nếu một con ngựa cái già sinh ra một con la nhỏ? Và con la nhỏ đó đã bị hỏng cả hai tai. Mắt nó bị lè, và chân vòng kiềng, chân vòng kiềng. Đuôi của nó dựng thẳng lên không trung. Thật là một con vật trông kinh khủng! Ồ, bất cứ ai...Nếu con la nhỏ đó có thể nghĩ, nói, “Này, chờ một chút. Khi họ bước ra khỏi nhà vào sáng nay, tôi đang nói với bạn, tôi chắc chắn sẽ bị đánh vào đầu. Bởi vì, họ không bao giờ cho tôi ăn. Nhìn tôi trông thật kinh khủng. Tôi thậm chí không có cơ hội.”

²⁰⁸ Ồ, đúng thế. Anh em không có cơ hội. “Ồ, tôi được sinh ra trong thế gian này, nhưng nhìn ở đây tôi thật là một thứ trông thật kinh khủng. Vì vậy tôi—tôi—tôi—tôi sẽ không bao giờ có cơ hội. Tôi sẽ không làm được điều đó. Tôi không thể làm được điều đó.” Hiếu không?

²⁰⁹ Nhưng nếu mẹ của nó thực sự được giáo huấn tốt về trong luật pháp thì sao? Bà ấy sẽ nói, “Con trai à, đúng vậy. Con đã ở trong tình trạng tồi tệ, và thậm chí con không xứng đáng để ăn thức ăn của trái đất sản sinh ra. Đúng thế. Con không xứng đáng. Nhưng, con trai à, bằng cách nào đó khác, con là con trai cả của mẹ. Và, con biết đấy, con được sinh ra dưới quyền thừa kế. Và

thầy tế lễ sẽ không bao giờ nhìn thấy con. Nhưng, vì tên của con, phải có một chiên con vô tội không tỳ vết, phải chết thay cho con, để con có thể sống.”

²¹⁰ Ô, con la nhỏ đó có thể chỉ đá gót chân và có một thì giờ lớn. Không có gì quan trọng về điều đó, bởi vì nó sẽ không bao giờ bị quan tòa thấy, thầy tế lễ nhìn thấy. Chính vì thầy tế lễ chỉ nhìn vào chiên con. Không phải con la; chiên con!

²¹¹ Và đó là Đấng Christ mà Đức Chúa Trời nhìn vào, không phải bạn. Đó là Đấng Christ. Vậy nếu không có lỗi nơi Ngài, thì làm sao có lỗi được? Làm sao Ngài có thể tìm thấy lỗi lầm, khi bạn đã chết và sự sống của bạn được ẩn giấu trong Đấng Christ nhờ Đức Chúa Trời, được Đức Thánh Linh ấn chứng? “Kẻ nào được sinh ra bởi Đức Chúa Trời thì không phạm tội, vì người ấy không thể phạm tội.” Làm sao người đó có thể phạm tội khi một cửa lễ trọn vẹn đang nằm trong vị trí của người đó? Đức Chúa Trời không bao giờ nhìn tôi, Ngài nhìn vào Đấng Christ, bởi vì chúng ta ở trong Đấng Christ.

²¹² Vậy thì, nếu tôi yêu mến Đấng Christ, tôi sẽ sống với Ngài. Ngài sẽ không bao giờ đưa tôi vào trừ khi Ngài biết. Nếu Đức Chúa Trời đã cứu tôi ngày hôm nay, biết rằng Ngài sẽ mất tôi sáu tuần tới, thì Ngài đang đánh bại mục đích của Chính Ngài. Phải. Ngài thậm chí không biết tương lai sau đó, nếu Ngài cứu tôi, biết. Ngài muốn cứu tôi để làm gì, khi biết rằng Ngài sắp mất tôi? Đức Chúa Trời không làm các sự việc, rồi rút lại sau hai tuần, để giữ lời hứa của Ngài. Khi Ngài cứu anh em, đó là mãi mãi và Đời đời.

²¹³ Bây giờ, anh em có thể bị cảm xúc cuốn đi và nói, “Ồ, vâng, chúc tụng Đức Chúa Trời! Halêlugia! Tôi đã nói tiếng lạ. Tôi đã hết. Tôi đã có được cô ấy. Halêlugia!” Điều đó không có nghĩa là anh em đã được Nó. Nhưng, thưa anh em, khi Điều gì đó giáng xuống ở đây, và anh em neo đậu với Đấng Christ, thì trái của Thánh Linh đi theo anh em. Chúng ta làm chứng, linh của chúng ta với Thánh Linh của Ngài, rằng chúng ta là con trai và con gái của Đức Chúa Trời. Xin hãy có Điều đó, thưa các bạn.

²¹⁴ Tôi sẽ giữ các bạn ở đây cả đêm, nói về điều đó. Tôi yêu thích Nó. Tôi yêu anh em. Tôi trở lại đèn tạm nhỏ này, hết lần này đến

lần khác, nếu Đức Chúa Trời sẽ cho tôi sống. Tôi muốn thấy anh em bắt rễ và đặt nền móng cho Đức tin thánh khiết đó. Tôi không muốn thấy anh em bị dồi dập, bởi từng cơn gió nhỏ của giáo lý đến, làm anh em rung chuyển, và bị cuốn đi, và có một chút máu trên tay họ, hoặc một chút sương trên mặt họ, hoặc cái gì đó khác, và nhìn thấy một số loại của—của—của những ánh sáng trước mặt họ, và một số loại của một—một điều ích kỷ, như Kinh Thánh đã nói, “Lên mình kiêu ngạo, và chẳng thấy gì cả.” Đúng thế. Tôi muốn anh em vững vàng về Lời. Nếu đó là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY, thì hãy ở lại với Nó, sống với Nó. Đó là U-rim Thummim của ngày này. Đức Chúa Trời muốn anh em sống theo Điều đó. Nếu nó không có trong Lời, thì hãy quên nó đi. Sống cho Đức Chúa Trời, sống cho Đấng Christ.

²¹⁵ Và nếu tấm lòng anh em bắt đầu đi lạc loạn quanh, anh em biết có điều gì đó đã xảy ra, hãy quay lại bàn thờ và nói, “Lạy Đấng Christ, xin đổi mới con...niềm vui được cứu rỗi của con. Xin ban cho con tình yêu đó mà con đã từng có. Nó đang rò rỉ ra ngoài, Chúa ôi. Có điều gì đó con đã làm. Xin làm cho con thánh khiết trở lại, chịu đựng. Ôi Chúa, con không thể làm gì được. Con không thể bỏ *điều này* và bỏ *điều kia*. Con đang trông mong Ngài lấy nó ra khỏi con, Chúa ôi, và con yêu Ngài.”

²¹⁶ Và bước ra khỏi bàn thờ đó, một người mới trong Chúa Cứu Thế Jêsus. Sau đó anh em sẽ không phải phụ thuộc vào giáo hội của mình, phụ thuộc vào linh mục của mình, phụ thuộc vào mục sư của mình. Anh em phụ thuộc vào Huyết đã đổ ra của Chúa Jêsus. “Nhờ ân điển mà anh em được cứu.”

Chúng ta hãy cầu nguyện.

²¹⁷ Lạy Chúa, những lời dạy thật mạnh mẽ như vậy! Đã đến lúc hội thánh nhỏ này có thể nhận lấy thịt và không còn ăn sữa của Lời nữa. Chúng con đã quá ham sữa, cho con trẻ bú bình. Nhưng chúng con phải có những miếng thịt đặc, vì ngày ấy đang đến gần. Thời điểm nguy hiểm lớn đang ở gần, và nhiều rắc rối hơn đang nằm trên đường. Và chúng con biết rằng sẽ không bao giờ có thời điểm tốt hơn. Chúng con biết rằng chúng con đang ở kỳ cuối cùng. Thời gian sẽ tiếp tục trở nên càng ngày càng tồi tệ hơn cho đến khi Chúa Jêsus đến, theo lời Kinh Thánh.

218 Chúng con không thể hứa với họ điều gì trong đời sống này. Nhưng trong đời sau, chúng con có thể hứa cho họ Sự sống Đời đời qua Lời Ngài, nếu họ tin vào Con Đức Chúa Trời và chấp nhận Ngài là Đấng Giải Hòa của họ, như Đấng đã đứng trong vị trí của họ, như Đấng đã gánh lấy tội lỗi của họ. Xin nhậm lời bây giờ.

219 Xin cho những người không tin trở thành người tin. Xin cho các giáo sư giáo hội, ở đây tối nay, những người đã tuyên xưng niềm tin và chỉ sống trong giáo hội, xin cho họ nhận được một kinh nghiệm với Đức Chúa Trời; để tình yêu như vậy đến trong lòng họ, đến nỗi họ khóc vì tội lỗi của mình, chết đi chính mình, và được sanh mới lại bởi Đức Thánh Linh, và nhu mì và tử tế, yêu thương, và tràn đầy niềm vui và phước lành. Sống một đời sống như vậy, cho đến khi họ rất mặn đến mức khiến những người xung quanh họ, khao khát được giống như họ. Lạy Chúa, xin nhậm lời, vì chúng con cầu xin nhân Danh Ngài.

Và với đầu chúng ta cúi xuống.

220 Tôi tự hỏi, tối nay, có một người nào ở đây, mà nói, “Anh Branham, nếu tôi được đặt trong bàn cân của Chúa vào thời điểm đó, tôi sẽ không bao giờ, không bao giờ, không bao giờ có thể đạt được tiêu chuẩn mà anh đang nói đến tối nay. Tôi muốn anh nhớ đến tôi trong lời cầu nguyện, rằng tôi sẽ thay đổi đường lối của mình, và Đức Chúa Trời sẽ đến và loại bỏ điều vô nghĩa này ra khỏi tôi và khiến tôi thành một Cơ-đốc nhân thực sự” không? Mời bạn giơ tay để cầu nguyện, như bạn, nếu bạn muốn không? Xin Chúa ban phước cho bạn. Xin Chúa ban phước bạn. Xin Chúa ban phước cho bạn, ở phía sau. Xin Chúa ban phước cho bạn. Xin Chúa ban phước cho ông, thưa quý ông. Xin Chúa ban phước cho anh, thưa anh. Xin Chúa ban phước cho chị, em gái.

Thánh thay, Thánh thay, Thánh thay, Chúa là
Đức Chúa Trời vạn quân.
Trời và đất đầy dẫy Ngài,
Trời và đất đang ca ngợi Ngài,
Ô Chúa Chí Cao.

221 “Thánh thay.” Như anh em đang suy nghĩ bây giờ, đang cầu nguyện, như anh em cảm thấy tin chắc rằng mình đã sai, và anh em muốn sống đúng, anh em sẽ chỉ giơ tay, nói, “Lạy Đức Chúa

Trời, xin làm cho con trở thành những gì con nên là”? Xin Chúa ban phước cho cô, quý cô. “Lạy Chúa, xin khiến con trở thành những gì con phải trở thành.” Xin Chúa ban phước cho ông bà, anh, chị, em, anh, anh ở trên đây.

222 Ngày sắp tàn. Tôi biết thật khó, thưa các bạn, nhưng tốt hơn hết nên biết Lễ thật ngay bây giờ. Bây giờ hãy cầu nguyện cách yên lặng.

Thánh thay, Thánh thay, Thánh thay, Chúa là
Đức Chúa Trời...

Chỉ một mình Ngài, thánh khiết.

...đầy đầy Ngài,
Trời và đất đang ca ngợi Ngài,
Ô Chúa Chí Cao.

223 Lạy Cha Thiên Thượng, khi mặt trời lặn vào buổi tối, những con chim cổ đỏ nhóm lại trên cây với những người thân yêu của chúng. Các loài chim đều về tổ của chúng. Những con chim bồ câu bay lên trên những dây điện, cao, để những con rắn sẽ không quấy rầy chúng suốt đêm. Chúng đậu ở đó và gù gù với nhau cho đến khi chúng đi ngủ. Cuối cùng thì mặt trời cũng lặn.

224 Ngày nào đó chúng con sẽ đi đến giờ đó. Hoàng hôn sắp diễn ra. Con không biết khi nào, Chúa ôi. Nhưng có những người ở đây tối nay nhận thức rằng họ đã sai, và họ muốn đến nơi đó, giống như Lincoln đến với nó khi ông đang hấp hối, đã nói, “Hãy quay mặt tôi về phía mặt trời lặn.” Và ông đã bắt đầu, “Cha của chúng con Đấng sáng tạo trên Thiên đàng.”

225 Như Moody ngày xưa đã nói, “Đây có phải sự chết không? Đây là ngày đăng quang của tôi.”

226 Ôi Đấng Đời Đời, xin tiếp nhận họ ngay bây giờ, bởi đức tin, khi họ ngồi vào ghế của mình. Ngài đã gõ vào lòng của họ, tại chỗ ngồi. Đó là bàn thờ của họ. Đây là lúc để Ngài tiếp nhận họ, ngay bây giờ. Ngài đã phán, “Kẻ nào đến với Ta, Ta sẽ không đuổi ra ngoài đâu.”

227 Và ngày nào đó khi mặt trời lặn, vợ hoặc chồng đang đứng bên giường, các bác sĩ bỏ đi. Ô Thánh thay, Thánh thay, sự im

lặng đẹp đẽ, êm dịu đó, ngay trước khi mặt trời lặn. Khi chúng con có thể đứng lên và nói:

Lúc xế chiều và ngôi Sao Hôm,
 Và cuộc gọi rõ ràng dành cho tôi;
 Và xin cho không còn tiếng than van nơi quán
 rượu
 Khi tôi ra khơi.

228 Ôi Đức Chúa Trời, xin ban cho họ trong giờ này; trong khi họ chờ đợi, chờ đợi phước lành của Đức Chúa Trời đến trên họ. Xin loại bỏ tất cả sự nóng nảy, tất cả mọi thứ thuộc về thế gian, và tạo nên trong họ một tấm lòng mới. Ngài đã phán, “Ta sẽ lấy tấm lòng cũ đi, và đặt vào một tấm lòng bằng thịt. Và Ta sẽ đặt Thần Linh của Ta trong tấm lòng đó, và họ sẽ bước đi theo các luật lệ của Ta và tuân giữ các điều răn của Ta.” Bởi vì, đó là mệnh lệnh của tình yêu, chứ không phải nghĩa vụ. Đó là tình yêu. Và tình yêu buộc chúng con phải làm điều đó. Đó là nghĩa vụ của tình yêu, ràng buộc chúng con. Nghĩa vụ của chúng con là tuân theo tình yêu. Và con nguyện xin, lạy Chúa, rằng Ngài sẽ ban nó cho mọi tấm lòng đã gơ tay lên tối nay.

229 Còn những người đã không gơ tay, xin cho họ giờ đây, bởi ân điển, họ sẽ gơ tay tin nhận Ngài, và được đầy dẫy Thánh Linh của Ngài trong cách nhu mì, êm dịu, yên lặng, khiêm nhường này; và đầy ân điển, đi ra khỏi đây như một người đã được thay đổi. Làm thế nào các loài chim sẽ hót khác nhau, làm thế nào mọi người sẽ khác nhau, sau giờ này, Ôi Chúa Chí Cao.

Thánh thay, Thánh thay, Thánh thay, Chúa là
 Đức Chúa Trời của đất,
 Trời và đất đầy dẫy Ngài,
 Trời và đất đang ca ngợi Ngài,
 Ô Chúa Chí Cao.

230 Bây giờ anh chị em cúi đầu, anh chị em nào là người gơ tay lên để được ghi nhớ trong lời cầu nguyện, anh chị em có cảm thấy như bây giờ Đức Chúa Trời đã phán với mình theo cách như vậy, không phải bằng cảm xúc, nhưng đúng là điều gì đó đi xuống trong anh chị em, anh chị em cảm thấy như Đức Chúa Trời đã ban cho mình Sự sống Đời đời không? Anh chị em có cảm giác

như mình đang đi ra khỏi nhà thờ tối nay như là một người khác? Anh chị em muốn giơ tay trở lại tối nay không? Xin Chúa ban phước cho con, con trai. Xin Chúa ban phước cho anh, thưa anh. Xin Chúa ban phước cho chị, chị ơi. Xin Chúa ban phước cho anh. Đúng thế. “Tôi sẽ đi từ nhà thờ này, tối nay, là một người mới.” Những con trẻ mới sanh trong Vương quốc của Đức Chúa Trời.

²³¹ Điều gì đã xảy ra? Tôi biết đó là một trật tự đối với bàn thờ. Tôi muốn nói, đó là một bàn thờ Giám Lý, một trật tự Giám Lý. Nó được thành lập trong giáo hội Giám Lý, vào thời của John Wesley. Nó chưa bao giờ có trong thời Kinh Thánh. “Nhiều người tin đã được thêm vào Hội thánh.” Anh em có thể tin dù anh em ở bất cứ đâu, trên cánh đồng, ngoài đường phố, bất cứ nơi đâu. Ở bất cứ đâu, điều đó không có gì quan trọng, chỉ cần anh em tin nhận Đấng Christ là Đấng Cứu Rỗi của cá nhân mình. Đó là một hành động của Đức Thánh Linh đến trong lòng anh em. Khi anh em tin Ngài, tin nhận Ngài, anh em đã vượt qua sự chết mà đến với Sự sống, và anh em trở thành tạo vật mới trong Chúa Cứu Thế Jêsus.

Xin đừng qua khỏi tôi, hỡi Cứu Chúa nhân
hiền,

Bây giờ đứng trên đôi chân của mình.

...tiếng khóc khiêm nhường của tôi;
Lúc bao người được Ngài thăm gọi mừng vui,
Xin hãy nhớ đến tôi.

²³² Bây giờ tôi muốn người thanh niên và người phụ nữ, mà tôi nhận biết là vợ anh ấy, giơ tay lên, tôi muốn anh giơ tay lần nữa phía sau đó; con trai, mặc áo khoác màu đỏ, và người phụ nữ, rằng họ đã tin nhận Đấng Christ làm Cứu Chúa của cá nhân họ. Người thanh niên ngồi ở đây trên chiếc xe lăn, tin nhận Đấng Christ là Đấng Cứu Rỗi của mình, cảm thấy rằng Đức Chúa Trời đã cứu anh. Và những người khác ở đó đã giơ tay của mình lên, hãy giơ tay lên lần nữa để mọi người có thể nhìn thấy, có sự thông công với anh.

²³³ Hãy bắt tay họ, người nào đó xung quanh, đứng gần họ. Hãy nói, “Đức Chúa Trời ban phước cho anh. Chào mừng đến với

vương quốc của Đức Chúa Trời, anh, chị của tôi.” Tình thông công, đó là những gì chúng tôi muốn. Chúa ban phước...Bắt tay với thanh niên này ở đây trong ghế. Chúa ở cùng anh. Đúng thế. Chúng tôi hoan nghênh các bạn đến trong sự thông công của Đức Thánh Linh.

²³⁴ Nếu các bạn chưa bao giờ làm báp-têm, và muốn chịu báp-têm, hãy đi lên và nói với mục sư về điều đó. Hồ nước ở đây thậm chí đã có nước trong đó, tối nay, nếu các bạn muốn chịu phép báp-têm. Mọi thứ đã sẵn sàng. (Dù sao đi nữa, bạn đã chịu một phép báp-têm chưa?) Nhưng hồ nước đã sẵn sàng, nếu ai đó muốn chịu báp-têm. Kinh Thánh nói, “Hãy hối cải, ai nấy trong các ngươi, và chịu báp-têm trong Danh Chúa Jêsus Christ để được tha tội mình, rồi các ngươi sẽ được nhận lãnh sự ban cho của Đức Thánh Linh. Vì lời hứa dành cho các ngươi và con cái các ngươi, và thuộc về hết thảy mọi người ở xa, tức là bao nhiêu người mà Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta sẽ gọi.”

²³⁵ Anh chị em yêu Ngài không? Hãy giơ tay lên. [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Ồ, Ngài thật tuyệt vời phải không? Anh chị em thích Sách Hê-bơ-rơ này như thế nào? Anh chị em yêu thích nó chứ? [“A-men.”] Vâng. Tuyệt vời. Bây giờ, Đó là sự sửa trị. Ồ, Nó nghiêm khắc và thẳng thắn, nhưng chúng ta thích điều đó. Đó là cách chúng ta muốn có Nó. Sẽ không có Nó theo cách nào khác.

²³⁶ Bây giờ, anh chị em có tin rằng Phao-lô có thẩm quyền để rao giảng Điều đó như thế không? Phao-lô nói, “Nếu một Thiên sứ đến và rao giảng bất kỳ phúc âm nào khác, hãy để người đó bị nguyền rủa.” Đúng không? Vì vậy chúng ta yêu Ngài với cả tấm lòng của mình.

²³⁷ Bây giờ tôi sẽ mời mục sư đến đây một lát, người anh yêu quý nhất của chúng ta, Anh Neville, và anh ấy sẽ có lời muốn nói với anh chị em. Và bây giờ, nếu ý Chúa, chúng tôi sẽ gặp anh chị em vào tối thứ Tư, và sắp xếp về việc đi đến buổi nhóm của Anh Graham Snelling cho một đêm nhóm họp. Và sau đó để sự rao giảng ở đây tiếp tục, với chương thứ 7 và thứ 8, vào tối thứ Tư sắp tới này. Mời Anh Neville.

HÊ-BƠ-RO, CHƯƠNG BẢY 1 VIE57-0915E

(Hebrews, Chapter Seven ¹)

LOẠT BÀI SÁCH HÊ-BƠ-RO

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối Chúa nhật, ngày 15 tháng Chín, năm 1957, tại Đền Tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org